ARGENTíNAI
MAGYAR HíRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 42. sz.
2008. SZEPTEMBER
(LXXIX. évf. 15.848. sz.)

***Saáry Éva** (Lugano):*

VALAMI VAN A LEVEGŐBEN…

- budapesti pillanatképek –

Budapesti tartózkodásaim alatt mindig rengeteg benyomás, hír, kép szakad a nyakamba. Soha ilyen mélyponton nem volt az ország. Erkölcsileg, anyagilag egyaránt. Az emberek azonban azt remélik, hogy „ez valóban a mélypont”, ennél mélyebbre már nem lehet süllyedni. (Ki tudja??). Egyre több a belső emigrációban élő szellemi ember, aki hermetikusan elzárkózik a munkájába, mert másként nem tudná kibírni.

Persze, a megkeseredett s türelmük végére ért emberek politikai változásban is reménykednek: legkésőbb az őszi költségvetési tárgyalásoknál „történnie kell valaminek”!

Nincs sok vicc (a tréfálkozó kedv régen elapadt), de ami van, az mind az ország miniszterelnökét veszi célba. „Gyurcsány jó színész. Szeretnénk darabokban látni!” - mondják, habár nem mindenki nevet rajta. Még szűkebb családomban is akadnak olyanok, akik méltatlankodva azonnal rávágják: „Az Orbán is…” - mintha egyik bűn menthetné a másikat. De egyébként is - „ha zongorázni lehetne a különbséget”… Minden relatív, minden arányok kérdése. (Hogy ne is mondjam, a nagy Gyurcsány-rajongók érdekes módon ugyanazok, akik az erdélyiek kettős állampolgárságát annak idején leszavazták, vagy nem is tartották érdemesnek nyilvánítani a véleményüket.)

*

Hogyan élek Budapesten? Azt hiszem, ezt sem érdektelen elmondanom.

Reggel a Katolikus Rádió ébreszt. Kulturálisan ez a legmagasabb színvonalú, a legbékésebb, a legderűsebb. Híreiben nagyrészt az objektív tények felsorolására szorítkozik. Mosakodásnál és reggelinél azonban már a Kossuthot szoktam hallgatni, amelyből hasznos információkat kapok: ki, mi, hol és mikor… (Persze, ott a véget nem érő, sok bizonyítvány-magyarázat!)

Itt-ott bombariadók is vannak. Építkezéseknél gyakran előkerülnek a második világháború idején fel nem robbant amerikai bombák. 60 éven keresztül robogott fölöttük a villamos, rohantak az autók… Az ember sohasem tudhatja! - Jelképesen is így van. A felszínen sok szép látnivaló, sok érdekes program, mintha nem is a kitörni kész vulkán tetején táncolnának!

Délben bemegyek az Alkotás utcai kis bisztróba ebédelni (oda, ahová a szegény emberek is járnak), vagy otthon főzök valamit. Vendéglőbe csak olyan esetekben, amikor meghívnak, vagy én hívok meg valakit. Akkor sem az elegáns helyekre, ahol sokszor jól becsapják a gyanútlan vendégeket.

Még mindig sok a rokonom, barátom Budapesten, ami nem csoda, hiszen ott jártam iskolába, egyetemre, s művészeti, irodalmi körökkel is vannak kapcsolataim. Nehéz megosztanom köztük az időmet.

Kiállításom is nyílt az Érd közeli „olajvárosban”, Százhalombattán. A festményeket, nagyméretű fotókat (geológus-múltamra tekintettel) a zalaegerszegi Magyar Olajipari Múzeum emberei hozták-viszik. A bevezetőt Tóth János igazgató és Sümegi György művészettörténész mondta, a művelődési ház vezetője pedig kedvesen vendégül látott bennünket a dunaparti halászcsárdában.

*

Szórakozásra nemigen jutott időm, mert lakásom kisebb-nagyobb problémáival kellett foglalkoznom. Beázott a fürdőszoba mennyezete, de a felső lakó csak a házkezelőség ismételt fenyegetéseinek a hatására volt hajlandó beengedni a szerelőt… Bedöglött a mosógép, csöpögnek a csapok, nem mindig működik a gáz… Hja, régi ház, s a kommunizmus ideje alatt nem csináltak semmit. Akárcsak a török időkben: Ins’Allah!

A közlekedési sztrájkok egymást érik, az üzletek pedig, mint a malomjátékban: csiki-csuki.

Ott-tartózkodásom idejére esett az évente egyszer sorra kerülő lomtalanítás, ami nagy izgalmat okozott az utcánkban. Az üzletekben mindent 3 lakatra zártak, mert mint mondták „jönnek a brazilok!”. Hogy kiket értettek e fedőnév alatt, talán nem kell magyaráznom. A füstösarcú polgárok már előző este kitették a matracaikat, ott aludtak, hogy idejében össze tudják gyűjteni az ócskaságokat, amelyeket valószínűleg pénzért adnak tovább.

*

A fenti kellemetlen tapasztalatok mellett, igyekeztem szellemi benyomásokat is szerezni: megnéztem a Petőfi Irodalmi Múzeumnak a „Nyugat” 100 éves jubileumára rendezett szép kiállítását, s elcsíptem valamit a Mátyás évforduló megemlékezéseiből (a reneszánsz-konferenciákra sokan érkeztek külföldről is). Benéztem a könyvnapokra. A kortárs magyar írókból aránylag kevesen szerepeltek (az országon kívüliekből alig valaki), inkább nyugat-európai bestsellerek (Ken Follett, Mary Higgins Clark…) gyönge magyar fordításait propagálták.

A kultúra (miként az egészségügy, közoktatás is), megfelelő támogatás híján válságban van. A vidéki múzeumok egy részét be akarják csukni, a folyóiratok alól kihúzzák a talajt. Egyedül a liberális baloldal által támogatott sajtótermékek (köztük az Alexandra könyvesbolt luxuskivitelű katalógusai) jelentenek kivételt.

Talán furcsa, hogy egy jelentéktelennek tűnő dolgot emelek ki: polgári szervezet alakult a magyar városok „felvirágoztatására”, nem jelképesen, hanem a szó köznapi értelmében. Diákok, fiatal munkások járják az utcákat, s ahol lehet, a 60 év óta szégyenkező szemetes buckák helyére növényeket ültetnek - azzal sem törődve, hogy gyakran kiássák, ellopják őket.

Vigasztaló, hogy ilyen emberek is élnek hazánkban, ilyen törekvésekkel is találkozunk. Ez azt jelenti, hogy létezik egy gyönge, bátortalan fénysugár, amely áttörni igyekszik az önző anyagelvűség és a politikai acsarkodás sötét fellegeit.

Remény? Nem tudom. Majd az idő eldönti!

***Jeszenszky Géza** (Budapest)(*):*

„Kemény lelkű, nagy akaraterejű és tehetséges emberek!”

(Teleki Pál a finnekről, 1928)

A FINN PÉLDA

Összfelület 337.030 km²
Lakosság 5.300.000
(2007)

Mit tud a magyarok többsége Finnországról? Vajmi keveset. A nyelvrokonságról a többség hallott ugyan, de nem sokkal többet, mint a „halszagú atyafiság” ostoba közhelyét, ráadásul ábrándos honfitársaink egy csoportja újabban kétségbe vonja és a Habsburgok által kimódolt mesének tekinti a magyarság finnugor eredetét.

Szívós realizmus

Szerencsére van némi kultusza is a finn-magyar barátságnak. A germán és szláv tengerben nyelvét megőrző, kultúráját, függetlenségét szívós küzdelmekben biztosító két testvérnép ügye számos írót, költőt, művészt és politikust ihletett meg. A hosszú svéd uralom után kétszáz évvel ezelőtt az Orosz Birodalomba bekebelezett finnek szívós realizmusa nem véres szabadságharcokkal, hanem okos, kompromisszumos magatartással - és némi szerencsével - előbb autonómiát, kilencven évvel ezelőtt, 1917. december 6-án pedig teljes állami függetlenséget vívott ki önmagának. Még nagyobb teljesítmény volt, hogy miután Sztálin 1939-es agresszióját a hősies téli háborúban visszaverte, súlyos engedmények árán békét kötött, majd az 1941-44 között újrakezdett háborút úgy tudta lezárni, hogy megőrizte demokratikus politikai rendszerét és szabad piacgazdaságát. A külpolitikában ezért megfizetett ár erkölcsileg sem volt restellnivaló, mi magyarok 1945 és 1989 között bármit megadtunk volna a finn státusért.

Arktiszi hangulat

Ma Finnországot elsősorban gazdasági eredményeiért érdemes tanulmányozni. Száz éve a gazdasági mutatók terén a Magyar Királyság mögött voltak, ma Finnországban az egy főre jutó nemzeti jövedelem az egyik legmagasabb az unióban (a magyarnak két és félszerese), és a versenyképesség, az életminőség, az innováció, valamint a kulturális mutatók alapján a világ összes állama között a 2.-5. helyet foglalják el.

Érdemes szemügyre venni, hogyan érték el északi testvéreink mindezt, olaj és ásványkincsek nélkül, a hűvös klíma és a periferikus földrajzi helyzet ellenére. Erről tartott adatokban és gondolatokban gazdag előadást a napokban a finn nemzeti ünnepen Romsics Ignác történészprofesszor.

Kétségtelen, hogy a finneket nem érte a trianonihoz hasonló nemzeti trauma, de az I. Világháború végén ott is volt egy véres polgárháború a „fehérek” és a „vörösök” között, és ők is a vesztes oldalon fejezték be a II. Világháborút. Viszont a belső nyelvi és társadalmi ellentéteket radikális földreformmal, páratlan kisebbségi jogokkal, progresszív vagyon- és jövedelemadóval már a két világháború között feloldották, a nemzet teljes egységben szállt szembe a szovjet bekebelezési kísérlettel, majd ügyesen alkalmazkodott a geopolitikai realitásokhoz.

Mintaállam?

Kétszáz év sikertörténete és a finn „gazdasági csoda” alapja a romantikus túlzásoktól és a korábbi elnyomók ellen táplált szenvedélyektől mentes erős nemzeti tudat, a tanulás és tudás ettől elválaszthatatlan tisztelete, mindezeken túl pedig a munka, a szorgalom és a becsületes közszellem. A vasutak, az utak és a telefonhálózat az 1920-as évekre lehetővé tette a fa- és papíripar, valamint az állattenyésztés és a tejipar jelentős exportteljesítményét. A II. Világháború után a gépgyártás, az optika, végül az elektronika, a mobiltelefonok terén a világ élvonalába került. A kutatást és fejlesztést az egymást követő kormányok támogatták, gondosan megválogatva, milyen területre érdemes koncentrálni. Az üzleti élet tisztasága ésszerű, bürokráciamentes jogi és intézményi háttérrel párosul. A felnőtt lakosság többsége a finn és a svéd mellett angolul is beszél. Az oktatás mindhárom szintje ingyenes, de felsőbb iskolába csak a szükségletnek megfelelően és az előmenetel alapján vesznek fel diákokat. Az alsó- és középiskolában az osztályok maximális létszáma 25, de a nyelveket és a kiemelten oktatott matematikát ennél kisebb csoportokban oktatják.

A XX. század nagyobbik felében a politikai életben meghatározó szerepet vitt a szociáldemokrácia, megteremtve a nagy vagyoni különbségeket kiküszöbölő jóléti államot, az utóbbi évtizedek kiváló gazdasági eredményei viszont jobbára jobbközép vezetésű kormányok alatt születtek.

Platón és az utópisták megvalósult mintaállama? Kodolányi János már az 1930-as években ilyennek látta finn és észt rokonaink országát. Nemcsak az eredmények, de az ide vezető módszerek is ismertek, a példa követhető. Tizennyolc éve csak mirajtunk múlik, hogy az egykori cári birodalom melyik utódállamát választjuk modellnek.

(*) egyetemi tanár, volt külügyminiszter.

A TARTALOMBÓL:

TALÁLÓS KÉRDÉS ..... 2.o.
Olvasólevelek ..... 2.o.
Így látta Hefty László, 1978 ..... 3.o.
Néptáncfesztivál Brazíliában .... 4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet ..... 5.o.
A KOLÓNIA HÍREI ..... 6.- 7.o.
Videó a Cserkészbálról ..... HUFI I.
Mélyenható élmények ..... HUFI III.
Hazamentem én? ..... HUFI IV.
Felvidéki látogatás ..... HUFI IV.
Szemelvények a HKK-ból ... HUFI IV.
Estreno HÁRY JÁNOS ..... SP I
Nos escriben ..... SP II
CUMPLEAÑOS septiembre .... SP II
CALENDARIO septiembre .... SP IV

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

A Maguk könyvküldeményének átadásával kapcsolatosan Bács Zoltán Györggyel mi csak közvetítők voltunk, de nagy örömmel tettük. *(l. AMH júl.-aug.-i számát. Szerk.)* Nagyon gazdag, értékes könyveket kapott, a Szegedi Tudományegyetemi könyvtárunk, s azon meditálunk, hogy ősszel kiállítást kellene rendezni e ritka kincsekből. Nagyon köszönöm személyesen is a könyveket. Már az átadás után elkezdtük a böngészést, s mit tesz Isten, én elsőre a Maga által nekem dedikált magyar nyelvű Martín Fierrót vettem a kezembe!

Az újságot rendszeresen megkapjuk, Kaczúr Ágnes szakreferens gyűjti a könyvtárban és teszi hozzáférhetővé olvasását. Nagyon fontos újság, mert nemcsak argentin, de az egész kontinentális magyar közösség felől is hírt kapunk.

Mostanában lenne kedvem egy argentínai lehetséges kalandozásra! Nem mentem nyugdíjba, sőt a modernkori történész doktori programot vezetem, de mert elértem a korhatárt, a magyar törvények szerint nem lehetek tanszékvezető, csak „fapados” *catedrático*.

Szeretettel üdvözli

Anderle Ádám, Szeged
Professzor, volt tanszékvezető

*

Kedves Zsuzsó!

Az AMH olvasóinak figyelmébe ajánlom a FOTOMUNDO júliusi számát, ahol Rogelio N. Rozas a „Las reflex 35 mm pioneras” című cikkében a magyar fényképész-optikai találmányokkal foglalkozik részletesen. Érdekes és alig ismert adatokat hoz napvilágra. Közreműködtem egy rövid fordítás erejéig. A szerző fényképész szakember, az AGFA-nak volt igazgatója. Ölel,

Kocsárd Miklós, Rosario

*

T. Szerkesztőség!

Üdvözlöm a Magyar Hírlap valamennyi olvasóját! Keresek olyan kaktusz barátot, aki segítene nekem, hogy bővítsem ismereteimet az *Oreocereus* nemzetségről, válaszolna kérdéseimre, és ha tudna élő helyi fotókat küldene. Fáradozásait előre is köszönöm! Tisztelettel,

Izsay Tamás, Magyarország
www.cactustom.extra.hu

(Leveleket kérünk a szerkesztőségbe).

*

Kedves Barátok!

Június 25-én **Berkó Lászlóné Sípos Anna** 100. születésnapját ünnepelte! A készülődés a nagy alkalomra már két hónappal előtte kezdődött. A vendégek névsora naprólnapra nőtt, így nagyobb termet kellett keresnünk. Megérkeztek a hozzátartozók is: San Franciscóból Sípos Antal (legfiatalabb unokafivér) és felesége Shirley, Uruguayból Sípos Vali és Sípos Zsuzsi (unokanővérek) családostul, Santa Teresitáról Berkó Zsuzsa és férje Gáti Gábor. A nagy ünneplés június 28-ra esett.

Bátyám Laci és én bevezettük a 100 éves ünnepeltet, akinek már 6 dédunokája is van! Kiterjedt baráti körünk is várta. Nagyon meg volt hatva, amikor a sok vendég körülvette és köszöntötte. Sok szép ajándékot kapott; Észak-Amerikából unokahúgaitól, Freifogel Ceciliától, Gyulay Margittól, valamint Sípos Gizella fiától, Zolitól, Európából unokaöccseitől: Dr. Sípos Lászlótól Zágrábból és Dr. Sípos Tibortól Óbecséről is. Szabadkáról Sípos Gizella lánya Gabriella, Palicsról Kádár Rafael és Rozi, Zentáról Basch Lajos és Vera üzenetet és nótát küldtek a Duna TV Kívánságkosár 3 órás műsorában. 5 kontinens nézői láthatták anyukám fényképét... Vacsora után még táncra is került sor! Mindenki csodálta, ahogy vidáman táncolt a százéves!

Azonban nincs öröm üröm nélkül: amikor a szép ünneplésről hazaértünk volt mit látnunk! Rablók látogatták meg a házunkat… Nagyobb kárunk szerencsére nem lett, de bizony rossz érzés volt!

Kérjük a Jó Istent, hogy édesanyámmal sok több születésnapot is megünnepelhessünk!

Berkó Kató

Mi is szeretettel gratulálunk a százéves Annának! Szerk.

*

Kedves Barátaink!

Sokáig nem tudtam írni nektek egy szerencsétlen balesetből kifolyólag...

Van egy ún. *Murphy bed*-ünk, ami egy falból nyíló, összecsukható ágy éjjeli alvásra, és nappal vissza lehet csukni be a falba. Sok helyet megtakarít. Az ágyat két felhúzott rugó csukja és emeli vissza könnyedén, matracostul. Kétoldalt könyvespolcok csatolódnak, így nappal nem is látszik az ágy. Két hete szereltük be a vendégszobába, mert nővérem Éva látogatóba érkezett hozzánk Torontóból.

Július 7-én mindketten a *Murphy* ágyon félig fekve néztük a tévét, amikor váratlanul a falból a csavarok kihúzódtak és a falhoz erősített egész tákolmány kerettel, könyvespolcokkal, nagy erővel lecsapódott, mint egy nagy egérfogó.

Sátorhelyi Éva „bepáncélozva”…

A fejfa benyomott minket a matracba, és a két test súlyától kettétört. Évát érte a legnagyobb kár, a fejfa eltörte az egyik csigolyáját. Engem inkább belső zúzódások értek. Mindkettőnket elvittek a mentők, engem másnap haza engedtek, Évának viszont legálább 90 napig kell hordani a „páncélt”. Nekem sajnos még sok a belső fájdalmam, de most már szépen javulunk! Sok szeretettel,

Sátorhelyi-Tanyi Ildikó és Jocó, Calgary

Szívből kívánunk mielőbbi teljes fölépülést! Szerk.

*

Kedves Zsuzsó!

Figyelmesen érdeklődsz irántam. Július 9-én hegymászás közben összevissza törtem a jobb bokámat, alig tudtam 2000 m magasságból lekeveredni hason-térden kúszva, végül is lóháton sikerült. Elég körülményes műtéten estem át, fúrtak, csavaroztak, szögeztek s rögzítettek, hogy valamennyire jól forrjon össze, kellemetlen s nagyon fájdalmas procedúra.

Kovács András legutóbbi córdobai hegymászási kalandja

Valódi kínszenvedés a nagyon korlátolt mozgás, mert azóta is gipszes csizmát hordok. Még egy hó gipsz s vagy 3 hó rehabilitáció vár rám. Sebaj! Egy jó magyar cserkész mindent kibír!

2006 elején felköltöztem Córdoba városába, hogy magaskorú Anyámon segítsek - éppen idejében, mert (ahogy tudjátok), egy évre rá hosszas rákbetegség után elhunyt. Azóta egyedül élek, magyar kolónia itt nincs, rajtam kívül azt hiszem csak Papp Zsuzsa Alta Gracián; azért is ragaszkodom annyira az újságotokhoz, nagyon élvezem minden alkalommal, hangosan felolvasom magamnak az egész tartalmát, s valahogyan ébren marad bennem a magyarság lángja. A világért sem hagynám el az előfizetést! Hiszen most, hogy Anyám elhunyt igazán csak a ti lapotok fűz össze a magyar múltammal, nyelv, kultúra, hagyomány, minden. Amit szüleim nagy áldozattal neveltek belém gyerekkoromban idejövetelünk után (Plátanosi máterek, Cerrito utcai Magyar Ház s magyar cserkészet) nem hagyhatom kialudni. Szívből köszönöm a munkátokat!

Kovács András, Córdoba
67 éves magyar cserkész

*

Kedves Zsuzsó!

Az AMH egy korábbi számában már írtam arról, hogy 70 év után 2007 nyarán sikerült összekötnöm két régi ejtőernyős bajtársat: a Buenos Airesben élő v. Ladányi Domonkos főhadnagyot és a Los Angelesben lakó Bondor Vilmos ny. dandártábornokot, akik 1938-ban látták egymást utoljára. A 90 éven is túl lévő barátok tavaly nyáron először e-mailben léptek kapcsolatba, majd Bondor Vilmos meghívásának köszönhetően a személyes találkozás is létrejöhetett 2008. május végén. Ladányi Domonkos és felesége, *Saci* (akik már 63 éves házasok) hála Istennek jól bírták a hosszú repülőutat, s tíznapos látogatásra érkeztek a Los Angeles melletti Uplandba. A katonatársak meghatottan üdvözölték egymást, s órákon keresztül idézték fel a régi emlékeket. Ladányi Domonkos a Magyarországról annak idején kimenekített fényképalbumát is elhozta, amelyben sok 1937-38-as kép tanúskodik a Magyar Kir. Honvédség életéről.

Régi bajtársak 70 év után újból együtt! *b.-j.:* Bondor Vilmos és v. Ladányi Domonkos

Dr. Tóth Gergely, Kalifornia

R.I.P.

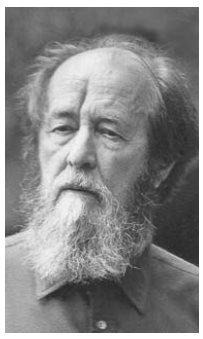

Augusztus 3-án 89 évesen meghalt **Alekszander Iszajevics Szolzsenyicin** író. 1970-ben megkapta az irodalmi Nobel-díjat.

11 évet töltött a szovjet GULag börtöneiben és munkatáboraiban. Erről írta meg 1973-ban legjelentősebb, A *GULag szigetcsoport* (1918-1956) című művét. Dokumentum értékű regénye miatt megfosztották szovjet állampolgárságától és kiutasították az országból. 1973-tól 1994-ig élt az Egyesült Államokban. A Nemzetőr Münchenben 1975-ben Szente Imre kiváló fordításában kiadta magyarul az összesen 1100 oldal terjedelmű könyv 1. kötetét, egy évre rá a 2. kötetet is. (HKZS)(*)

Így vélekedik **Szolzsenyicin** a milliók életét tönkretevő rendszerről:

„A kommunistánál kártékonyabb és veszélyesebb embertípust még nem produkált a történelem. Cinizmusuk, szemtelenségük, hataloméhségük, gátlástalanságuk, rombolási hajlamuk, kultúra- és szellemellenességük elképzelhetetlen minden más, normális, azaz nem kommunista ember számára. A kommunista nem ismeri a szégyent, az emberi méltóságot, és fogalma sincs arról, amit a keresztény etika így nevez: lelkiismeret. A kommunista eltorzult lélek! Egészséges szellemű európai ember nem lehet kommunista! Nincs olyan vastag bőrt igénylő hazugság, amit egy kommunista szemrebbenés nélkül ki ne mondana, ha azt a mozgalom érdeke, vagy az elvtársak személyes boldogulása így kívánja.” (Hogyan mentsük meg Oroszországot? 1990)

Őrizzük meg emlékét!

(Köszönet Ágoston Zoltán, Nyíregyháza)

(*) A HKK könyvtárból kikölcsönözhető.

Találós kérdés

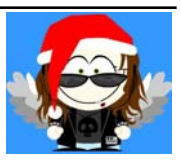

Fölszólítjuk kedves Olvasóinkat, hogy segítsenek az alábbi helyzetjelentést az argentínai állapot rövid leírásával kiegészíteni. A beküldött javaslatokat közöljük. Szerk.

Világgazdaság

Hagyományos (konzervatív) gazdaság:
Van két tehened.
Az egyiket eladod, és az árából veszel egy bikát.
Az állatállományod gyarapodik, a jövedelméből nyugdíjba mégy.

Indiai gazdaság:
Van két tehened.
Szentként tiszteled őket. Éhen halsz.

Izraeli gazdaság:
Egyetlen tehened sincs.
Bejelented, hogy igényt tartasz az indiai tehenekre. Felszólítod a világot, hogy nyújtson segítséget: az USA adjon pénzt, Kína katonailag segítsen, Nagy-Britannia adjon harci gépeket, Olaszország ipari berendezéseket, Németország technológiát, Franciaország tengeralattjárókat, Svájc nyújtson kedvezményes hiteleket, Oroszország szállítson gyógyszert, Japán pedig gyártósorokat - mindezt ingyen.
A kapott támogatásokból megveszed az indiai teheneket, majd deklarálod, hogy a világ kizsákmányol téged.

Amerikai gazdaság:
Van két tehened.
Az egyiket eladod, a másikat pedig arra kényszeríted, hogy 4 tehén helyett tejeljen. Megdöbbensz, amikor a tehén váratlanul elpusztul.
Az esetet ráfogod egy olyan országra, amelyiknek van tehene, és azokat természetes körülmények között tartja.
Bejelented, hogy az ország veszélyt jelent az emberiségre. A világ megvédése érdekében megtámadod az illető országot és elkobzod a teheneit.

Francia gazdaság:
Van két tehened.
Sztrájkolsz, mert három tehenet akarsz.

Német gazdaság:
Van két tehened.
Továbbfejleszted őket, így 100 évig élnek, havonta csak egyszer esznek és megfejik önmagukat.

Olasz gazdaság:
Van két tehened, csak nem tudod, hogy hol vannak.
Elmégy szieszt̀ázni.

Svájci gazdaság:
Van 5000 tehened, de egyik sem a tied.
Másokkal fizettetsz a megőrzésükért.

Angol gazdaság:
Van két tehened.
Mindkettő kerge.

Japán gazdaság:
Van két tehened.
Átalakítod őket, így az eredeti méret 1/10-ére csökkennek és húszszor több tejet adnak, mint a normál méretű tehenek.
Ezután cuki kis rajzfilmfigurákat készítesz róluk, és Cowkimon néven az egész világon árusítod őket.

Orosz gazdaság:
Van két tehened.
Megszámolod őket, és azt tapasztalod, hogy öten vannak. Újra megszámolod, ekkor 72 tehén az eredmény.
Megint megszámolod, most 17 tehenet találsz. Feladod és kinyitsz egy újabb üveg vodkát.

Nigériai gazdaság:
Van két tehened.
Az egyiket megeszed, majd bejelented, hogy ellopták. A rendőrség megkezdi a nyomozást, és 100 km sugarú körön belül mindenkit letartóztat. Addig kínozza őket, amíg valaki be nem ismeri, hogy ő lopta el a tehenet.
A rendőrség büntetésül minden letartóztatott személytől elkoboz 1-1 tehenet.
Így most te visszakaptad a tehenedet, a rendőrségnek pedig van egy új tehén-farmja.

Magyar gazdaság:
Van az államnak két tehene.
A felelős vezető a tejet hazaviszi, majd bebizonyítja, hogy a teheneket privatizálni kell, hiszen az üzletág ráfizetéses.
Elhatározzák, hogy a teheneket jelképes összegért eladják, majd meghirdetik a helyi újságban, amely egy példányos és csak a vezetőnek jár.
A vezető megpályázza a marhatendert, és csodák csodája: meg is nyeri!
Rögtön tart egy sajtótájékoztatót, hogy részéről mekkora áldozat a vállára venni ezt a két gyengén működő tehenet.
Ezután politikai pályára lép, és ilyen módon az eredeti két tehénnel maga köré gyűjt még egy csomó marhát...

… és ARGENTÍNA??

Bonczos Zsuzsa:

Megelevenedik a Történelem ...

A történelemben és az emberek életében nincsenek véletlenek. A jó Isten választja ki azokat, akik az Ő szeretetét és segítségét hívatottak eljuttatni embertársaikhoz.

Molnár László, aki 10 éve lelkiismeretesen *ad honorem* vezeti a Szent István Öregotthont, ezelőtt 3 évvel kezembe adta azt az elsárgult könyvecskét, amelyben a *Magyar Segélyegylet* megalakulásának és alapszabályainak története szerepel.

Lászlóval egyidősek vagyunk (1925), „öcsémnek" szólítom. Megtudtam, hogy 5 évig Ausztriában töltötte kora ifjúságát, és - mint én - 1950-ben érkezett Argentínába. Itt aztán először 6 évet az Acero Simánál mint gépészmérnök, majd 35 éven át nyugdíjazásáig dolgozott szintén mint gép- és műhelyszakember a Calera Avellanedánál. Barátsága Rubido-Zichy Ivánnal és feleségével, Hohenlohe Sentával még azokban az időkben kezdődött. Most már mint nyugdíjas és özvegy engedheti meg magának azt a „luxust", hogy bérmentesen dolgozzon, és ezen kívül a kolónia történelmével is foglalkozzon.

Most, amikor az Érctégla egy láda mélyéből előkerült és megszólalt *(l. AMH júl.-aug.-i sz. Mi történt rovat)* értettem meg, hogy vannak még ma is „elhívatott", becsületes magyarok. László nyomozta ki barátja és névrokona, Molnár László Józsefen keresztül a **Dock Sud-i Magyar Egyesület** és a **Segélyegylet** egész élő történetét.

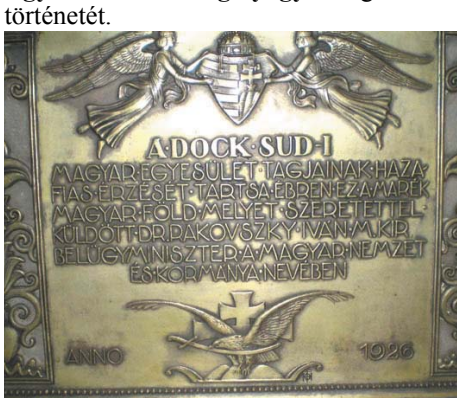

Argentínába már 1850 óta érkeztek magyarok, elszórtan vagy csoportosan, később alapítottak egyesületeket, klubokat. A vallás- és politikamentes Magyar Segélyegylet, az "Asociación Húngara de Beneficencia" 1922-ben, az Osztrák-Magyar monarchia megszűnése után létesült. Az "Hogar Húngaro San Esteban" a haldokló Segélyegylet és a Dock Sud-i Magyar Egyesület közös, még ma is élő gyermeke.

Június 6-án a Hungáriában mutatott be engem László **Molnár László Józsefnek** (aki a József keresztnevét használja), **Molnár Ödön, a Dock Sud-i Magyar Egyesület alapítója** fiának. Megtisztelve éreztem magam a kerek törzsasztal körül ülő idősödő urak között. A bemutatkozás, meg egy *empanada* és pohár bor után szerencsére elvonulhattunk az emeleti szalonba, ahol minden külső zaj nélkül kitűnően megértettük egymást.

Molnár József Argentínában született 1916-ban, kitűnően, idegen akcentus nélkül beszél magyarul. Kedvesen, közvetlenül idézte fel emlékeit. Nagyanyja, a szász származású özv. Molnár Józsefné Suller Lujza Brassóból vándorolt ki a századforduló első éveiben Argentínába. Santa Fe tartományban egy gazdag földbirtokos családnál helyezkedett el mint szakácsnő. Rövidesen elérte, hogy maga után kihozathassa Brassóból 2 fiát, Molnár Ödönt és öccsét Dénest. Ödön ekkor már szakmunkás, kovácsmester volt, szívesen vették fel a birtokon. Dénes serdülőkorú, semmi munkát nem restellő szorgalmas emberke volt.

1906 körül Buenos Airesbe költöztek, ahol mindkét Molnár fiatalember Dock Sudban az akkor épülő "Compañía Alemana Transatlántica de Electricidad" (CADE) építkezésénél kapott állást. A tehetséges és szorgalmas Molnár fiúk az évek folyamán fontos pozícióba kerültek a CADE-nál. Ödön a gyártelep műhelymestere, Dénes pedig személyzeti főnök lett. Az I. Világháború előtt házukban, az Ing. Huergo utca 1474 szám alatt kapott menedéket minden új magyar bevándorló. Állást, munkát szereztek nekik a CADE-nál, vagy a hajógyárban, az ő otthonuk címét adhatták meg ideiglenesen a Magyarországon maradt hozzátartozóknak. Kétségtelenül jó emberek voltak. Ödön magyar kislányt, László Etelkát vett feleségül. Három gyermekük született: György (1914), a mi kedves barátunk László József (1916) és Ilona (1918). Az első bevándorlók eleinte a Stadt Wien vendéglőben jöttek össze, beszélgetni-sörözni. Már akkor terveztek egy „egyesületet".

A Világháború alatt megszűnt a bevándorlás. 1920 után, 1922-23-ban az elszakított területekről, főleg Erdélyből sokan érkeztek új életet kezdeni Argentínába. Ezek nagy részét is a Molnár testvérek pártfogolták és segítették álláshoz. Egy időben majd 200 magyar dolgozott a CADE-nál. Ekkor alakult meg Dock Sudban a **Magyar Egyesület.** A CADE telepén levő székházukban később élénk társadalmi élet alakult ki, színielőadásokkal, bálokkal, könyvtárral. Elnökük évekig Molnár Dénes volt.

A magyar bevándorlók sorsával a háború alatt és közvetlen utána a holland követség foglalkozott, mert a Monarchia nagykövetsége megszűnt. Egy magyarul jól beszélő holland-magyar, Walter Schlesinger volt a tolmács a hollandok és magyarok között, aki segített az Osztrák-Magyar Monarchiában létesült Segélyegylet feloszlatásánál. Ez szerencsés húzás volt, mert noha a „közös" segélyegyletnek csak 10%-a volt magyar, a vagyon felét mégis a magyaroknak ítélték.

Könnyű volt elosztani a gyér „majdnem semmit". Néhány lelkes férfiú, mint Janovitz Elemér, Endre Ernő, Fábián Frankel György és Schlesinger Walter kezdeményezésére **1922-ben megalakult egy kizárólag jótékonysági célokat szolgáló Magyar Segélyegylet**. A rákövetkezendő években, a két világháború között, főleg a képzettebb középosztálybeliek fordultak a városi segélyegylethez segítségért. Anyagi támogatásra itt nem számíthattak, voltak azonban szociális gondozók, segítőkész honfitársak, akik állásközvetítéssel, ingyenes orvosi kezeléssel, gyorssegéllyel sokakat kisegítettek. A szakmunkások továbbra is a Dock Sud-i Magyar Egyesülethez fordultak, ahol Molnár Ödön és Dénes biztos, jólfizetett, nyugdíjjal járó állást szerzett nekik.

A két egyesület, a Dock Sud-i Magyar Egyesület és a Magyar Segélyegylet között nem volt kapcsolat, sem barátság, sem harag, amíg 1926-ban meg nem jelent az Érctégla és 500 angol font Magyarországról, mint adomány egy *MAGYAR OTTHON* felépítésére Dock Sudban. Ebből lett aztán nagy bonyodalom.

Az Érctéglát és az 500 angol fontot a fővárosban a Segélyegylet vette át 1926-ban. Molnár József élő tanú szerint a pénzt senki sem lopta el, sőt a későbbi magyar követ még többször juttatott anyagi segítséget a Segélyegylet megmentésére. Csak az elosztásnál nem értettek egyet, Dock Sud kimaradt. Ettől elmérgesedett a viszony közöttük. A Segélyegylet 1937-ben megszerezte a jogi személyiségét. Dock Sud saját székházában tovább folytatta tevékenységét, mint Magyar Egyesület.

Mindkét Molnár testvér szép karriert futott be. Ödön igen nagy érdeklődéssel és elismeréssel többször látogatta meg Chilaverten magyar honfitársát, a híres Trukli János vasiparművészt. Az ő nevéhez fűződik az abban az időben épülő sok palota kovácsoltvas díszkapuja és számtalan balkon korlátja. Trukli 1940 körül elhatározta, hogy legcsodálatosabb művével a svájci Luzernbe vonul vissza: egy óriás „ércmadarat", egy turulmadarat kovácsolt és vitt magával. Ez a művészi alkotás kiterjesztett szárnyakkal 2 m széles és 1 m magas volt. A madár minden tollát külön-külön darabból cizellálta. Szegényes, bádogtetős házát Chilaverten, a Pacífico Rodríguez utcában, telekkel együtt Molnár Ödönre bízta, hogy nevében a szegény magyaroknak ott egy Otthont építsenek.

Molnár Ödön elvállalta a jogi végrehajtó szerepét, mert meghatotta ennek a szegény művésznek nagylelkűsége, aki nemcsak „valamit", hanem „mindenét" a magyarokra hagyta. 1955. december 26-án Molnár Ödön mint Trukli János által meghatalmazott íratta át ezt a birtokot a Segélyegylet nevére. 1956-ban Molnár ehhez még egy kiegészítést is csatolt.

A II. Világháború után érkező magyarok közül sokan vállaltak önkéntes munkát a Segélyegyleten keresztül, vagy kaptak anyagi támogatást a Magyar Otthon felépítése céljából.

Megszületett az "Hogar Húngaro San Esteban", a Szent István Magyar Otthon. Nem 9 hónap alatt látott napvilágot, hanem kerek 40 év kellett hozzá. Sajnos Bischof István építészmérnök az Érctéglát kifelejtette a tervekből, pedig Molnár Ödön ezzel megbízta.

Az Alapkőletétel hivatalos aktusa 1964. november 29-én történt Chilaverten, a Pacífico Rodríguez 6258 mindannyiunk által ismert helyen. A díszes pergament-oklevelet 120 aláírással most restaurálják, abban a reményben, hogy 2008. november 29-én újra felakaszthatjuk az Otthon falára. Ugyanakkor az eredeti, alapkőnek szánt Érctéglát pedig beépítenénk egy megérdemelt díszhelyre, úgy, hogy az ezüst domborműfényesen igazolhassa és hirdethesse a Magyar Föld üzenetét, és emlékeztessen bennünket, hogy tartsunk össze, és ne feledkezzünk meg egymásról!

A kézzel írott, címeres pergament adományozó okiratot, amelyben Csongrád vármegye fővárosa Szentes pecséttel hitelesíti a magyar föld eredetét, olvassátok el, szívleljétek meg:

Nagyrákói és kelemenfalvi RAKOVSZKY IVÁN dr*. magyar királyi Belügyminiszter Úr őméltósága örömmel értesült arról a tervről, hogy a délamerikai* ***Dock Sudban*** *(Argentína) működő Magyar Egyesület honfitársai számára magyar otthont akar létesíteni. Átérezve ennek a tervnek nagy jelentőségét, elhatározta a Miniszter Úr, hogy az építendő ház költségeihez 500 angol fonttal hozzájárul s intézkedett, hogy az Egyesület ennek az összegnek mielőbb birtokába jusson.*

De nem csak ezzel az anyagi hozzájárulással kívánja bizonyságát adni a Miniszter Úr az Egyesület nemes működése feletti elismerésének, amelynek hazafias és jótékony irányáról a hivatalos útján Dock Sudban is megfordult Dr. Áldásy József miniszteri tanácsos Úr tett hozzá jelentést, hanem maradandó emlékkel kifejezésre óhajtja juttatni azt a szoros kapcsolatot, amely az anyaországot távol levő fiaival összeköti.

Elhatározta e végből a Miniszter Úr, hogy a magyar földből oly nagy messzeségben élő honfitársaihoz magyar földet juttat, hogy ez a föld, mint a magyar otthon falának egy téglája, mindig emlékeztesse őket a hazára, amely ezekben a nehéz időkben is szeretettel gondol idegen földön járó fiaira.

Ezt a magyar földet *az idezárt hitelesítéssel és felülhitelesítéssel ellátott, valamint általam is hitelesnek elismert okmányok tanúsága szerint* ***Csongrád vármegye*** *hivatalos személyei útján* ***Pusztaszerről****, arról a helyről vétette a Miniszter Úr, ahol több mint egy évezreddel ezelőtt Árpád vezér megalapította ezt a sok viszontagságon, súlyos megpróbáltatásokon keresztülment s a legutóbb oly kegyetlenül megcsonkított Magyarországot, s hogy ez a föld az építendő ház falában, mindenki előtt látható módon elhelyezhető legyen, azt hivatalos tanúk előtt művészies kivitelű, áttört ezüst lappal ellátott tégla alakú fémdobozba záratta.* ***Az ezüst lap fent Magyarország címerét, lent az ország szimbolikus jelvényét, a turulmadarat viseli, a két oldalt elhelyezett magyaros díszítés pedig a magyar földben gyökerező szívből kihajtó virágnak, az elhervadhatatlan hazaszeretetnek jelképes kifejezése.***

E doboz díszítését Tóth Gyula iparrajziskolai tanár tervezte, az egésznek technikai kivitelét pedig a Budapest székesfővárosi iparrajziskola végezte el

Budapest, 1926. évi február hó 25.

Dr. Koszó István, Államtitkár

*

Tekintsük az Otthont ezentúl minden magyar leszármazott otthonának, és ne nevezzük „öregotthonnak", hanem valódi nevén **Szent István Magyar Otthonnak!**

Saáry Éva:

UTAK
az
utak
rám találtak
most már véremben futnak
csodás igyekezet
hevíti
ereim
(Éjbe szórt szavak 1974-2001)

Tallózás

Kivonat ***Hefty László ev. lelkész*** *(Buenos Aires) leveléből a caracasi magyar evangélikus lelkészhez, Leskó Károlyhoz:*

„Annak ellenére, hogy látszólag minden szépen halad gyülekezeti életünkben, az átlag heti istentiszteleti látogatottság 70 és 120 között ingadozik *(évi statisztika. Szerk.),* mégis súlyosnak látom magyarnyelvű munkánk jövőjét. Képtelen vagyok az 1. és a 2. generációt összehangolni. Vagy az idősebb generáció vezet, vagy a fiatalok. A kettő nem tud együtt harmóniában dolgozni. Különböző a felfogásuk a múltról, a jelenről és a holnapról. E szerint különböző a nézetük a gyülekezet jelen és jövő feladatait illetően. Az első generáció testi és lelki erőben hanyatlik, s épp ezért annál inkább kapaszkodnak abba, ami a főerősségük: a múltba. A fiatalok a mában élnek a holnapért. A holnapot úgy szeretnék kialakítani, amint ők látják jónak.

Vasárnapi iskolát már csak spanyolul tudunk tartani, a harmadgenerációs gyerekek már nem értik meg a magyarnyelvű tanítást.

A két generáció elképzelése a jövőt illetőleg teljesen eltérő. E két generáció között ott állok mint ütköző, s őrli fel erőmet és időmet. Egyre többször merül fel bennem a kérdés: a kapott talentumokat, a szerzett tapasztalatokat s a még hátralevő időmet itt tudom a leginkább az Úr akarata szerint legjobban felhasználni embertársaim és Isten dicsőségére?"

Ebből csak azt következtethetjük, hogy ***már 30 éve is hasonló problémákkal küzdöttek a vezetők, mint a maiak****. De elmúlt 30 év – és még mindig megvagyunk, mint élő kolónia. Merítsünk erőt ebből a gondolatból! (Szerk.)*

Forrás: „Üzenet" c. venezuelai magyar evangélikus értesítő **(1978. 5. sz.)**

Lakitelek 2008

Tavaly nyári vendégünk és kaliforniai előfizetőnk, Dr. Tóth Gergely írja, hogy kéthetes hazai látogatása során, június végén ismét felkereste **Lakiteleken a Népfőiskolán fenntartott emigrációs gyűjteményt és állandó kiállítást.** A könyvek, újságok, fényképek, írott dokumentumok és tárgyi emlékek állománya szépen fejlődik és példás rendben tartják. Van Mindszenty- és Tollas Tibor-emlékszoba is. Kis Márta könyvtáros üdvözletét küldi az argentínai magyaroknak, és azt is elmondta, hogy éppen oda várják Csapó Endrét, az ausztráliai Magyar Élet főszerkesztőjét, aki magyarországi útjai során gyakran felkeresi az intézményt. Az utóbbi években a Népfőiskola parkja a nemzet XX. századi nagyjainak szobraival is gyarapodott.

Csapó Endre kitüntetése

Hét személynek, illetve intézménynek ítélte oda **a Magyar Örökség-díjat a Magyar Örökség és Európa Egyesület által felkért bírálóbizottság.**

A Magyar Örökség-díjjal korunk, valamint a II. Világháborút megelőző időszak legjelentősebb magyar teljesítményeit jutalmazzák. Az idei kitüntetettek közt szerepel az ausztráliai Magyar Élet című hetilap főszerkesztője, az olvasóink által jól ismert és elismert **Csapó Endre**. A díjakat 2008. június 28-án adták át Budapesten a Magyar Tudományos Akadémia épületében.

Az AMH olvasótábora is küldi szívélyes gratulációját, hisz Csapó Endre érdemei nagyok, évtizedes munkával dolgozott meg az elismerésért!

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Szerk. megj.: A jelen számunkban megszakítjuk brazíliai tudósítónk történelmi írásának folytatását II. Dom Pedro császárról, hogy Olvasóink velünk együtt örülhessenek a táncos fiataljaink újabb sikeres, nagy találkozójának:

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

IX.Dél-amerikai Néptáncfesztivál

São Paulo, Brazília, 2008. július (a São Paulo-i képanyaggal)

Hogyan ismerteted meg a magyar kultúrát és értékeket a már külföldön született magyar származású gyerekekkel?

Argentínában, Brazíliában, Uruguayban és **Venezuelában** a hatvanas és hetvenes években magyar néptánccsoportok alakultak, amelyek mára már komoly mozgalommá fejlődtek.

Dél-Amerikában a magyar néptánc megjelenését a Külföldi Magyar Cserkészszövetség munkájának is tekinthetjük. A II. Világháború után, az otthonról kikerült fiatal cserkészvezetők - Teleki Pál volt Főcserkészük tanácsára - a külföldi magyar cserkészet 3 alappillére, **vagyis Isten, haza és embertárs szolgálata** mellé rögtön a beindulásnál beiktatták a **magyar értékek és a magyar kultúra megőrzését.** A nagy távolságokban levő és gyenge valutájú dél-amerikai országokból jóformán évtizedeken át nemigen tudtak hazalátogatni a családok.

Mindjárt csapatalapításkor igen szigorú utasítást kaptak a világon 17 országban szétszórt magyar cserkészcsapatok: *„Csak magyar népdalt éneklünk, magyar népijátékot játszunk a gyerekekkel!”* A népdalozás igen könnyen ment. Voltak olyan csapatok, amelyek pár év multával már 6-700 népdalt is tudtak, amikor közös nagytáborainkon „népdalolimpiát” tartottunk. Aztán sorra bekerültek a cserkészmunkatervekbe a regöstáborok, népmesék, népi tájegységek, népijátékok, népviseletek - és végül megjelent a legnagyobb siker, **a néptánc!**

A szimpózium színhelye, Ibiuna (SP állam)

Eleinte könyvből tanultuk a táncokat, ami nem volt egyszerű feladat. Kezünkben a táncleírásokkal tanulgattuk a lépéseket, pl. így: *„Dobbantó: Kezünk a csípőn. Jobb-balljobblábbal előrelépünk... felet jobbra fordulva és dobbantva térdhajlítással alapállásba ugrunk...”* - de aztán rohamosan javult a helyzet. Volt fiatal, aki átkerült Európába tanulni, és ott találkozott disszidens magyar néptáncosokkal. Így „természetben” tanulhatott végre magyar néptáncot.

Búcsúkép - (majdnem) mindenkivel...

Nemsokára már mind a 4 fent említett országban voltak néptánccsoportok, és felmerült az ötlet, hogy egyszer jöjjünk össze és mutassuk meg egymásnak, amit tudunk. Így jött létre 1986-ban, Buenos Airesben, az első Dél-amerikai Néptáncfesztivál, a brazíliai „Pántlika” alapítójának, Kokron Ilinek és az argentínai „Regös” vezetőjének, Vass Dininek szorgalmazására, az argentínai táncegyüttes megalakulásának 30. évfordulójára. Argentínában ui. az első tánccsoport alapítója Graulné Sáfrány Györgyi volt, ő indította be a néptáncot 1956-ban. Vass Dénest Györgyi „fogta be” húgával, Vass Gyöngyivel együtt, belőlük lettek az akkori főtáncosok. Az együttes valamivel később fölvette a Regös nevet.

Attól kezdve rendszeresen megismétlődött a Dél-amerikai Néptáncfesztivál. Már a 2. Fesztivál után meggazdagodott a program a színpadi szereplés utáni, egyhetes szimpóziummal, ahol a táncosok új vidékek táncaival ismerkedtek meg és új koreográfiákat tanultak, most már a legeredetibbeket, a legszakszerűbben és legművészibben olyan magyarországi hivatásos tanároktól, mint a több ízben átjött Timár Sándor és felesége, Timárné Nagy Böskétől. Ahogy lehetett, az idősebb táncosok szabadságukat arra használták, hogy visszamenjenek Magyarországra, tánctáborokon vegyenek részt és tökéletesítsék tudásukat. Aztán idővel rendezők, szervezők, filmfelvevők és zeneigazgatók is lettek.

Szimpózium: új tánc betanulása, a 110 résztvevővel (elöl középen Timár Böske, fekete inggel)

Egy nemzetközi Néptáncfesztivál megtartásához nem csak a táncok hibátlan előadása tartozik. Amikor minden ország bejelenti, hogy hány táncossal érkezik, a vendéglátó ország családjainál elhelyezi kosztra-kvártélyra, és ide-oda szállításra beosztja a résztvevőket. A különböző országokból érkező csoportokat vendéglátóik a külföldi/belföldi repülőtereken vagy buszállomásokon fogadják és a következő napokon már a megadott program szerint a próbákra, városnézésre, közös és kötetlen táncházi „bulikra” stb. oda- s visszaszállítják. Az utolsó néhány évben Magyarország kisebb-nagyobb anyagi segítséget nyújtott a dél-amerikai magyar néptáncfesztiválok megrendezéséhez. Például: új csizmákkal, népviseletekkel, a Magyarországról jövő tánctanárok számára nemzetközi repülőköltséggel - hol, mire volt a leginkább szükség.

A Dél-amerikai Magyar Néptáncfesztiválok helyszíne:

1986 Buenos Aires/Argentína
1988 São Paulo/Brazília
1990 Caracas/Venezuela
1992 Montevideo/Uruguay
1995 Buenos Aires (2.)
1997 São Paulo (2.)
2004 Montevideo (2.)
2006 Buenos Aires (3.)
2008 São Paulo (3.)

Dél-Amerikában jelenleg a következő tánccsoportok léteznek (alapítási évek szerint):

1956-58 Regös Buenos Aires, Argentína

Regös (Argentína): 5 pár kalotaszegit táncol, a lányok „felkapott szoknyával” és fejkendővel, fiúk fekete kalappal

1968 Pántlika São Paulo, Brazília

Pántlika (Brazília): Mezőföldi üveges és botos tánc

1971 Tündérkert Montevideo, Uruguay

Tündérkert (Uruguay): Széki sűrű tempó

1981 Zrínyi São Paulo, Brazília

Zrínyi (Brazília): székely párostáncban

1992 Szivárvány Montevideo, Uruguay

Szivárvány (Uruguay): Moldvai csángó tánc

1995 Dunántúl Jaraguá do Sul, Dél-Brazília (*)

Csak lányok, vállfogással

2004 Tilinkó Buenos Aires, Argentína

Tilinkó (Argentína): A legfiatalabbak... Dunántúli ugrós

A tánccsoportokat az 1945-ben Magyarországról elmenekült emigráció fiataljai alapították, kivéve a **Dunántúl** csoportot a brazíliai Jaraguából (*). Ők az 1890-es években az Osztrák-Magyar Monarchiából, Veszprém megyéből kivándorolt magyarok és svábok leszármazottaiból tevődnek össze. 1995-ben telefonon érdeklődtek a São Pauló-i magyar főkonzulátuson, hogy volna-e valaki, aki nekik magyar néptáncot betanítana, mert városuk többi etnikai csoportjának (német, ukrán, lengyel, olasz) már mind van néptánccsoportja. A Pántlikából 2-2 fiatal minden 2. héten, két éven keresztül leutazott délre, a 600 km távolságban lévő városkába, és majdnem 100 gyereket megtanítottak néptáncolni.

*

A nagy újdonság az idei Néptáncfesztiválon a Timár Böske és Sándor vezette, magyarországi „Csillagszemű” tánccsoport részvétele volt.

A Csillagszeműek felléptek saját táncaikkal is, majd a São Pauló-i Pántlikával közösen eljárták a sóvidékit és a szatmárit, amely táncokat a Csillagszeműek Budapesten és a Pántlikák São Paulóban tanultak be! A magyar néptánc *globalizációs erejével* összefogta fiataljainkat a 15.000 km-es távolságon keresztül. A fergeteges taps, amely e két tánc után kirobbant mutatta, hogy a közönség megértette: itt csoda történt!

Sok mindent lehetne a IX. Néptáncfesztiválról még mesélni, de nem lehet igazán

Csillagszeműek (Magyarország): Timár Sándor és Timárné Nagy Böske gyermektánccsoportjából

éreztetni azt, hogy ez a találkozó is, mint az előzőek mind, mit jelentett a dél-amerikai magyarságnak és a már külföldön született 2. és 3. generációs fiataljainknak! A színházterem mindkét este megtelt lelkes és elérzékenyülő közönséggel, amit a táncok utáni tapsokból érezni lehetett. A táncosok eredetien és szépen járták az ősi és újabb táncokat. A szakember Timárné Böske megállapította, hogy a dél-amerikai néptáncolás nívója felveszi az otthonival a versenyt. Ezt komolyan gondolta, mert jövőre meg is hívta Dél-Amerika egyes együtteseit Budapestre: egy nagy, ünnepélyes megemlékezésre azokat a néptánccsoportokat, amelyeket Timár Sándor és Böske tanított. Hivatalosak lesznek az összes országból, t.k. Japán, USA, Kanada, Hong Kong, Brazília, Németország, Hollandia, Románia… Ez most a következő nagy álom, amivel a szívében a mintegy 150 fiatal hazaindult saját országába.

A nagy finálé: mindenki a színen! Búcsútánc, mindkét este (Timár Böske koreográfiája)

Így élünk, éldegélünk . . .

... (levélrészlet Magyarországról)

A JÚNIUS hó igazi afrikai meleggel köszöntött be. Egy darabig a lakások még menedéket nyújtottak, ellenálltak a kairói forró levegőnek, de aztán elfogytak a falakban lévő hűsítő tartalékok, és purgatóriumi viszonyok keletkeztek. Aki tehette elmenekült valahová vízpart közelébe, kis felüdülésre.

Miután azonban a klímaváltozás már a politikában is érződik, megváltozott az uborkaszezon is. A liberális média Fodor Gáborra, az SZDSZ újonnan megválasztott elnökére kapcsolt. Amit úgy kell érteni, hogy Fodor Gáborral kezdődtek a hírek reggel, folytatódtak délben és záródtak este: Amerre Fodor járt egymást lökdösték a fotóriporterek. Mintha csak egy Oszkár-díj átadására csöppentünk volna be. Megtudhattuk, hogy Fodor Gábor tárgyalásra hívja a pártvezetőket. Fodor Gábor Orbán Viktorral tárgyal. Fodor Gábor Gyurcsány Ferenccel tárgyal. Fodor Gábor munkaebéden vesz részt, stb. Napokon át aztán éjszakába nyúlóan ezt elemezték, mintha a bolygónk további sorsáról lenne szó… Ezért lett a tegnap 1%-os törpepártból mára már 3%-os serdülő párt! Nagyhatalom a média! Ott döntik el, mi legyen hír, s mit nyeljen el a felejtés óceánja.

Vannak azonban előre nem látott, nem tervezett események is. A magyar élet, akár a kidöntött víz, folyik-folydogál a maga keserves, kacskaringós útján; annak megfelelően, hogy a pénzvilág hogy túrta fel a közéletet. Néha azonban ez a magyar folyócska furcsa, előre nem várt fordulatokat tesz. Így volt ez most a monoki esettel. Monokon, Kossuth Lajos egykori szülőfalujában történt, hogy Szepessy Zsolt polgármester gondolkodott azon: valahogy rendet kellene vágni ebben a magyar mezőben. Kitalálta: csak az kapjon segélyt, aki legalább néhány napot dolgozik a közösség hasznára. Iskolalátogatási támogatást pedig csak azok a családok kaphatnak, akik iskolába járatják a gyerekeiket (hogy erre előbb nem jött rá senki!). A kezdeményezés csakhamar követőkre talált szerte az országban.

Hát ebből lett a baj. A liberális oldal felhördült: micsoda dolog az, hogy embereket így megalázzanak! Segélyért dolgozni - ki hallott még ilyet? Jó időben, kakasszóra, megszólalt az ombudsman is és ideológiát fabrikált a történtekhez. Mondván: a munkanélküliek javarésze cigány származású és ez a rendelet nem más, mint cigányok elleni diszkrimináció. Az ügyben nyomban nagy zsivaj kerekedett, merthogy igen sokan dolgoznak ám nehéz és fárasztó körülmények között, segéllyel felérő szerény juttatás ellenébe, vagy még annál is kevesebbért, és nem csak néhány napot! Az ő sivár életük valahogy nem jut el a nyilvánosságig. Ez okozta a felháborodást.

De más is történt Monokon. Szokás szerint - mint másutt is az országban - „ismeretlenek” meglopták az erdőt. A hatóság pedig másfél millió forintra megbüntette a tulajdonosokat (sic) azért, mert nem jelentették időben az esetet! És ekkor a megátalkodott polgármester a hatósággal szemben az erdőtulajdonosok védelmére állt. Sőt még ügyvédi segítséget is nyújtott. No hát erre aztán kapott áldást a központi médiából „Így akar népszerű lenni. Szélsőséges. Rasszista”… stb.

Mármost el kell időzni itt, mert normális ésszel ez az állapot nehezen érthető. Tudni kell, hogy ma Magyarországon akad egy sor szerencsétlen sorsú ember, aki önhibáján kívül jutott kilátástalan helyzetbe. De ennél többen vannak életerős, pénzbehajtásból, kábítószer árusításból, uzsorázásból, lopásokból élő „urak és hölgyek”, akik minden hónapban megjelennek segélyért az önkormányzatoknál és tartják a markukat. Ennek próbált a végére járni a monoki polgármester, mert számolt azzal, hogy az efféle ingyenélők nem fognak elmenni árkot tisztítani, ha közmunkához kötik a segélyt.

Igenám, csakhogy a liberális szavazatok döntő többséget ez az ármádia adja. Ezért a dühödt kirohanás. Évekkel ezelőtt Kuncze Gábor, volt belügyminiszter és SZDSZ elnök, úgy magyarázta a bűnözés szaporodását, hogy az elkövetők csupán megélhetési bűnözők (!) Magyarán: az SZDSZ most már nyilvánvalóan a kisebbségben lévőkre támaszkodik, s így a bűnözők patronálásától is hasznot remél. Hát így születhettek meg olyan törvények, amelyek nem a bűnözőket sújtják, hanem a károsultat. - Abban az országban ahol ilyen törvények megszülethetnek és életben tarthatóak, ott minden pártnak megvan a maga felelőssége!

Az önkormányzatok, a megnyirbált állami juttatások miatt, csőd szélén állnak. Segélyek folyósítását viszont nekik kell kigazdálkodni, és azt se szabad feledni, hogy ma Magyarországon egy dolgozóra legalább négy eltartott jut! Ide számítva a nyugdíjasokat is, akik egészen addig a hátukon cipelték ezt a batyut, amit most tovább kellene vinni, de már se erő, se akarat, se tehetség nincs. Következmény: újabb kölcsönök s újabb pénzszórás, látszat-intézkedések, duma és hablatyolás, kisebbségiek felhergelése a többségiek ellen, aminek eredménye a hatalomban való magmaradás és a zavarosban való halászás.

Meddig maradhat ez így? Mikor szakad le a padlás? Ez itt a fő kérdés. A jövőnk kérdése. Többek között ezt fogja örökbe kapni az új kormány és ebbe fog belefulladni, ha ellenzékként már most nem tesz valamit az állapotok normalizálására… Ezért lényeges a monoki polgármester kezdeményezése, mert a magyar élet gondjainak az elevenjére tapintott, s az is kiderült, hányadán is állunk. Reménykedjünk, hogy elindított egy folyamatot. Sőt, még tovább ment, mert megelégelte a sok támadást. Mondta magának Szepessy Zsolt: ha elgondolásom törvénybe ütközik, akkor népszavazást kezdeményezek. S most itt állunk egy újabb népszavazás kezdeményezéssel. Ami azt jelenti, hogy a kormányzás parlamentestül, tanácsadóstul, ellenzékestül megint csődöt mondott, mert képtelen olyan törvényeket hozni, ami a normális élet s az ország javát szolgálja.

Június hónap az emlékezés hónapja is volt. Ötven évvel ezelőtt, június 16-án végezték ki Nagy Imrét, Maléter Pált, Gímes Miklóst és Losonczi Gézát. Az évfordulóra különféle helyszíneken megemlékezések zajlottak. Így van ez minden évben, és minden év hoz valami újat ebben a témában is. Idén megtudhattuk, hogy Nagy Imrét és mártírtársait egy ember végeztette ki. Egy ember hívta be az oroszokat. Egy ember rendelte el az ötvenhat utáni megtorlásokat. Ennek az embernek viszont nincsenek se hozzátartozói, se kollégái. Sőt már a csontjai is alig vannak, mert félig már ellopták. Ezt az embert Kádár Jánosnak hívták… S ha ezt a reformfolyamatot előre vetítjük, akkor jövőre már az is kiderülhet, hogy csak egy kommunista volt Magyarországon.

*

JÚLIUS hónap is a melegség jegyében kezdődött. Szó szerint, és átvitt értelemben is. A homoszexuálisok ui. egy úgynevezett „melegfesztivált” rendeztek, s ehhez lefoglalták az egész Andrássy utat. A rendőrség - tudván, hogy ez megint cirkuszhoz vezet - nem engedélyezte a felvonulást. Aztán kaphattak egy telefont magas helyről, hogy a melegfelvonulást már pedig engedélyezni kell. Így utolsó pillanatban mégis megváltoztatták a döntésüket és kordont vontak az Andrássy út mindkét oldalára, hogy a „melegeket” ne érje atrocitás. Ebből komoly bonyodalmak, sérelmek adódtak. A lakosságot ui. nem értesítették az új tervről. Legjobb példa talán annak a 80 éves hölgynek az esete, aki átment bevásárolni az Andrássy úton. Hazafelé jövet pedig már kerítésbe ütközött. Mit tehetett egyebet? Botjával csépelte a kordont… Hogy teljes legyen a balhé: ugyanoda engedélyezték a felvonulás elleni ellentüntetést is… A rendbontáshoz tehát minden feltétel adva volt.

Aztán jöttek a „melegek” hangszórókkal, táblákkal, diszkózenével, ahogy dukál. A rájuk váró ellentüntetők pedig tojásznapot zúdítottak rájuk. S itt már a rendőrségnek ugye be kellett avatkozni. Jött a szokásos menetrend: kődobálás, könnygáz, vízágyú, kergetőzések, autók összetörése, elfogások, előállítások, stb.

Nem szabad feledni, hogy van az országban, főleg Budapesten, egy néhány száz fős siheder társaság, akinek teljesen mindegy, milyen kormány van hatalmon, milyen futballcsapat játszik. Kik vonulnak fel. Számukra a balhé a fontos. Közülük a legtöbben 15 másodperc alatt futják a száz méteres távot. Az ő elfogásukra egy pocakos rendőrnek még hálóval sincs esélye. Így aztán lehet vagánykodni a haverok előtt. Rájuk minden rendezvényen számítani lehet… Kérdés csupán az: miért kellett akkor ezt a két társaságot összeereszteni?

Estefelé a Városligetben Horn Gábor, az SZDSZ szóvivője összetalálkozott a szétkergetett tüntetőkkel, akik elég ingerültek voltak már a könnygáztól. Felismerték a képviselő urat, aztán leköpködték és felpofozták. Hasonló sorsra jutott Orosz József balliberális újságíró is. No innen kezdve már a fasizmus nyílt feltámadásáról szóltak a hírek. A miniszterelnöknek pedig már kész anyaga volt. A zavargásokat követően kijelentette: most már betelt a pohár! Meghirdette a Magyar Chartát. Megbeszélésre hívta a közjogi méltóságokat az újraéledő rasszizmus, antiszemitizmus ellen.

A hűséges olvasóink viszont tudják azt, hogy korábban, „máig ismeretlen elkövetők” összeverték Pilhál György jobboldali újságírót, majd kiadós verést kapott Révész Máriusz Fidesz képviselő. Őt már a rendőrök agyabugyálták el! Később Csintalan Sándor Tv-szerkesztő kapott, s a miniszterelnöknek akkor az atrocitásokról nem jutott eszébe semmi érdemleges. Pedig de jó lett volna. Akkor talán a mostani eseményekre már nem került volna sor…

Hogy folyamatos legyen a feszültség, újra előkerült a Turul-szobor története. Egy eddig ismeretlen ember sárga csillagot varrt a ruhájára és felmászott a Turul szoborra, s megpróbálta azt egy műanyag fóliával betakarni. Erre már kisebb csődület támadt. Mire lemászott a derék ember, már kamerák várták. S itt elmondta, hogy őt sérti ez az ősi magyar jelkép, mert az a fasizmusra emlékezteti… Kijöttek a rendőrök is. Egy darabig álldogállak, majd elsomfordáltak. Ki mer itt egy sárga csillagot viselő személy ellen intézkedni? Azóta megint megy a régi nóta: a Turul szobrot le kell bontani!

Ami pedig a lényeget illeti: nyakunkon az energiaválság. A gáz árát újra emelték. A kormányzati negyedre elköltött milliárdokkal el kellene számolni. Az önkormányzatok sorra csődöt jelentenek és az egészségügy reformja, amire szintúgy milliárdok folytak el, sehol se tart - hogy a további beígért programokról már ne is beszéljünk. A megemelt forint árfolyam pedig sorra tönkreteszi a magyar kisvállalkozókat, gazdákat.

Úgyhogy ez a „melegfesztivál” úgy hiányzott a kormánynak, mint búvárnak a levegő. Igaz, nem volt olcsó! A rendőrségi biztosítás, kordonok építése, bontása, helikopteres követés, kiégetett rendőrautók, mentők, tűzoltók kirendelése, stb. 100 millióba került… A Heim Pál Gyermekkorház pedig egy lélegeztetőkészülék megvásárlásához a jóérzésű emberek támogatását kéri…

*

AHOGY KÖZELEDIK AZ ŐSZ, **piacokat járva** mintha mesebeli terített asztalok lennének a kofa standok. Szebbnél szebb gyümölcsök, zöldségek, konyhai alapanyagok csábítják az arra járó vásárlót, ahol a szőlő körül döngő darázs csalhatatlanul jelzi a jó minőséget. Igaz, nem teljes már a magyar piacok kínálata. A borokat, füstölt húsárukat, sajtféleségeket kitiltotta az Unió. Ahogy az terebélyesedik, úgy szűkül, zsugorodik egyre a magyar élettér. A multinacionális nagyvállalatok mint óriási polip településnek rá a kereskedelemre és kiszorítanak mindent, ami konkurenciát jelenthet. Mindehhez hosszú távú adókedvezményeket és működésüket segítő rendeleteket kapnak!

A magyar kiskereskedőkre pedig lecsap a kommandó. Most ezen a nyáron két nagy akció is beindult. Elsőként a „kánikula-kommandó” névre keresztelt ellenőrzés tagjai szedték a dézsmát. Hogy hány embernek ment el újra a kedve, hányan adják fel a keserves harcot, hány számolja fel a gyümölcsöst - arról nem beszéltek a tudósítók. A gyümölcsszezon, szokás szerint, a meggy felvásárlás anomáliájával kezdődött. Hatvan forintot kínáltak a felvásárlók a meggy kilójáért, ami a szedési napszámot se fedezte. A barackért ötven forintot adtak a kartellbe tömörült feldolgozók. Az almáért 16 forintot kínálnak. Furcsa módon a hatósági embereknek, a szigorú ellenőröknek, nem tűnt fel mindez.

Nem csoda, hogy a dinnyetermelőknél elszakadt a cérna. Több kamionnyi zamatos dinnyét vittek az Auchan áruház elé és kidöntötték, földhöz verték a rakományt. Az eddig példátlan demonstrációra azért került sor, mert az óriás áruház, amolyan vevőcsalogatóként, beszerzési ár alatt árusította az ízletes magyar gyümölcsöt - letörve ezzel a magyar dinnye árát. Így több száz család egész évi munkája, szerény bevételbe vetett reménye veszett oda.

Az igazi szenzációt azonban az ellenzékinek nevezhető, sok visszaélést leleplező Hír TV munkatársainak a lebuktatási kísérlete hozta. Kiderült, hogy máig ismeretlen megbízók, egy ügyvéd közreműködésével, arra fogadtak fel egy férfit, hogy rejtsen el kábítószert két népszerű oknyomozó riporter kocsijában, amit majd egy országúti ellenőrzés során „véletlenül” megtalálnak a rendőrök… A vélhetően megzsarolt (korábban már büntetett) férfi menet közben meggondolta magát, nem vállalkozott az aljas cselekedetre. A beszélgetésekről magnófelvételt készített és átadta azt a Hír TV munkatársainak.

Ilyen, ehhez hasonló eset már régen is előfordult. S azokról az esetekről nem volt szabad beszélni. Az osztályharcos időkben ui. államosítások alkalmával tartott házkutatásoknál, az egyik nyomozó elrejtette a tárgyi bizonyítékot, amit a másik „megtalált”. Ez viszonylag könnyen ment akkoriban. Elég volt becsúsztatni néhány pisztolylőszert egy zakó zsebébe, a szekrény átkutatása alkalmával: máris lehetett követelni az eldugott fegyvert. Ami akkoriban az ügy folytatásaként kitartó verésekkel, rosszabb esetben akasztással végződött. Erről akkor egy keserves vicc is keringett: Nem az a kérdés, mit találnak, hanem az, hogy mit hoznak!

Itt még nem tartunk, de a módszer hátborzongatóan hasonlatos, és innen kezdve valóban minden okunk megvan a félelemre. Ezt látszik igazolni a legújabban felröppent eset híre is. Szintén ismeretlen megbízók Gaskó István vasutas szakszervezeti vezető számítógépére pedofil képeket terveztek elhelyezni, és kiszemeltek, lefotóztak egy kislányt, akinek azt kellett volna elmondani, hogy a szakszervezeti vezető szexuálisan molesztálta őt… Az ügy annyiban szorul némi felvilágosításra, hogy Gaskó József több sztrájkot indított már a vasutasok helyzetének, fizetésének javítása érdekében. S akkor adódik a kérdés: kinek állhatott érdekében ez a „lebuktatási” eset? Hogy mi lesz a nagy érdeklődéssel kísért ügyek vége: nehéz megjósolni…

S ha már szóba kerültek az olcsó magyar áruk, illik a drága ügyekről is beszélni. A Hír TV-nek köszönhetően megtudhattuk: Budapesten egy „zebra” (gyalogos átkelő) kialakítása egy millió forintba kerül! Ami ugyebár öt fehér csíkot és két alumínium tábla kihelyezését jelenti…

Ugyancsak Budapesten, egy Dohány utcai night-clubban, négy üveg sörért és két pohár borért 445 ezer forintot számláztak! Miután a külföldi vendégek nem voltak hajlandóak ezt kifizetni, fogságba vették őket… Az érintett svéd kuncsaftok ügyében végül a Budapestre akkreditált nagykövetségének kellett közbenjárni…

Így zajlik a magyar élet, amelyben tűz és víz, fényűzés és nyomor minden átmenet nélkül váltogatják egymást. Még szerencse, hogy sportolóink gond nélkül eljutottak az olimpiára, s mire ezek a sorok a hűséges olvasókhoz érnek, addigra remélhetőleg már a magyar aranyérmek híre derűsebb hangulatot fog okozni.

Hát így élünk éldegélünk…

Barkuti Jenő

Mit hallott az AMH ?

***Elhalálozások**:* Sajnos megint szomorúsággal kezdjük rovatunkat.

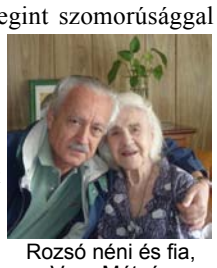

Rozsó néni és fia, Vass Mátyás

- Rozsó nénit *(l. szomszédos gyászjelentés)* sokan szerették, tisztelték. 101 évet és 170 napot élt, nagyobb betegség nélkül. Végig olvasott, mindig tájékozva volt, növekvő családját a távolból is követte. Tavaly májusban fia Mátyás meglátogatta Budapestről.

- Haden Gusztáv *Öcsi* július 15-én, 48 éves korában elhunyt. 2 héttel halála előtt tudta meg, hogy menthetetlen tüdő- és csontrákja van. Az alattomos betegség váratlan gyorsasággal végzett vele. Cserkész volt, Regöstáncos is. Nyugodjék békében!

- Zumpf Gusztáv hiába küzdött hosszú betegsége ellen. Július 11-én meghalt. Lapunk folyamatosan hírt adott állapotának ingatag fejleményeiről. Sokan barátot vesztettünk el Gusztiban, aki mindig „résen volt" a Hungária irodájában néhány kedves szóval. Hiányozni fog. Nyugodjék békében!

*

Örömteljesebb hírekre térünk át. Múlt számunk képes beszámolója hírt adott a **barilochei magyar közösségről** és részvételi szándékukról a "Fiesta de la Colectividades"-en. Most egyenes forrásból, **Zombory *Dudi*** szemtanútól megtudtuk, hogy nagyon sikeres volt a Regöseink föllépése, noha csak alig pár percig voltak a színpadon. Jövőre jobban beiktatják őket a műsorba. A *Fiestát* bizony komolyan veszik ott délen! 11 nemzet vett részt: magyar, orosz, szlovén, horvát, osztrák, svájci, olasz, spanyol, baszk, német és ukrán. Ezek 3-4000 fős publikum előtt mutatták be tudományukat! **Örülünk a szereplésnek!**

- Szimpatikus esemény volt a Mindszentynum *Paprika* nevű helységében batyu-alapon a „Barátok Napjára" megszervezett csoportos születésnap július 26-án. Kitűnő családias hangulatban ünnepelték születésnapjukat **Szilágyiné Analí**, **Farkasné Judit** és **Jakabné Zsófi**. Ugyanakkor a (Paál és Képíró) Magdolnák névnapját is megülték. Még harmonikázó is volt jelen, vidáman táncolhattak hajnalig! **Utólag köszöntjük föl mi is az ünnepelteket!**

Szilágyiné Analí, Farkasné Judit és Jakabné Zsófi vidám születésnapja a *Paprikában*. Látjuk, hogy finomságokban nem szűkölködtek! Fotó Jakab

- Azonban a „Barátok Napját" az Oleander „kislányai" is méltó mód ünnepelték egy baráti *chacrán*: gyönyörű környezetben, szabadban. Vidultak, ettek-ittak, jól érezte magát a sok barát!

„Barátok Napja" a chacrán: „Fiúcskák-leánykák" egyaránt élvezik - még a tulaj is jól szórakozott!

Játszottak, táncoltak, énekeltek, ettek-ittak, koccintottak! Fotó Trixi

- Érdekes hírt kaptunk az elnöki házaspár kedvenc déli, Santa Cruz megyében fekvő pihenőhelyéről, **El Calafate**ról: ott **Holzmann Guszti** kedves barátunk, előfizetőnk megalkotta a Centro Hípico "El Arraigo"-t, sikeres lovaglóiskolát vezet, amelyben belső vetélkedéseket is szervez ugrásban és ügyességben. Oly változatos a program, hogy még a legfiatalabbak (4-10 évesig) is játszva sajátítják el a lovaglás titkait! Közben valódi kapcsolat teremtődik meg a gyermek és lova között, megtanulja a „barát" kezelését: etetés, lekefélés, kényeztetés…

Holzmann Valentina 10 résztvevő közül elsőként és hibátlanul érte el az akadályverseny legjobb idejét: 52:57! Gratulálunk a lovaglókisasszonynak! Csak így tovább!

*

- Új bébiket köszönthetünk – és **gratulálunk a boldog szülőknek, nagyszülőknek, dédszülőknek!**

- Vargáné Tordai Nagy *Nusi* lelkes előfizetőnknek február 15-én megszületett 2. dédunokája, Lara, Bischof Veronika és Nicolás Schejtman kislánya. Késve jelezte nekünk, pedig lánya, Bischofné Varga Juli is büszke első unokájára!

A Varga-Bischof-Schejtman család a kis Larával 4 generációvá bővült

✝

özv. Vass Béláné, Ágoston Rózsa

Rahó (Mármaros vm.), 1907. január 27 - Buenos Aires, 2008. július 15

Gyászoljak:
Gyermekei: Mátyás és Gyöngyi
Menye: Moys Magdi
Unokái: Kati, Gabi, Sanyi, Miki, Matu, Ili, András és családjaik
Dédunokái: Tobi, Zoe, Ági és Carola
és a kiterjedt rokonság Magyarországon
102. éves korában aludt el csendesen a Szent István Öregotthonban, ahol szeretettel és gondoskodással körülvéve élhette le utolsó napjait.
Köszönet érte!

Nyugodjék békében

- Ki ne emlékezne a kolóniánkban mindig élénken részt vett **Tcharykow családra**? **Tcharykow Marcela** tőlünk elment Magyarországra, onnan „átvándorolt" Angliába. Ott látogatta meg két hétre kedves olvasónk, **Nikita**, aki nem akarta kihagyni az első unoka, a június 24-én megjött **Lehoczky-Tcharykow Máximo Levente Nicholas** születését! Marcenak nagyon jó munkahelye volt Debrecenben, de férjének sajnos nem, ezért elfogadta az állásajánlatot Blackpoolban. Csak a hideg, borús, szeles, esős időjárást nehéz megszokni – nem csoda, hogy kissé savanyú az angolok karaktere! Ám a szülők boldogok, mert a kis Maxi egészséges, jó baba, nem sokat sír.

Tcharykow Nikita, az újdonsült büszke nagypapa Angliában Máximóval, aki kényelmesen született, ami meglátszik szabályosan kerek fejecskéjén!

- Lapzártára jött a hír, hogy július 10-én megszületett **Constanza Pilar Dominguez Szegödi**, **Szegödi Szilárd** kedves előfizetőnk első unokája, **Alejandro Domínguez** és **Szegödi Gabriela** ügyvéd, kedves hirdetőnk gyermeke. A képpel még tartozunk!

*

- Lapunk HUFI-részében *(l. HUFI II.)* olvashatunk az újabb sikeres **Regös Cena-showról**, ahol szó esik az ízletes vacsoráról, de arról nem, hogy ennek megfőzését az Oleander hölgykoszorú vállalta. **Bonapartian Edi**, a Regös Együttes vezetője jólnevelten, kellő keretek közt köszönte meg a hölgyek gesztusát.

Bonapartian Edi illedelmesen köszönetet mond Fotó Trixi

- A **Valentín Alsina-i Dalkörben** megint igen jól sikerült az idei disznótoros! A **Regösök** föllépése ott is már megszokott tünet, de mindig fölújult örömmel várják őket.

Disznótoros Valentín Alsinán június 29-én. Szénási Pál elnök mellett Kerekes Miki bekonferálja a programot Fotó Trixi

- Lapunk 4. oldalán olvasható a brazíliai tudósítónk beszámolója a São Paulóban lezajlott Dél-amerikai Magyar Néptáncfesztiváról. Cserkész-Regöseink így indultak a hosszú útra.

Indulás: irány São Paulo! Fotó Trixi

- A sok brazíliai öröm után újból itthon – jön az üröm? Gondolni kell a magyarországi MEH-pályázatra, sok az elintéznivaló. A Regös raktárt is pucolni-tatarozni kell! Dehogy üröm ez, akkor és ott is magyar zenére folyik a munkálkodás, fűrás-faragás, szerelés – és közben még kis tánc is?!

Regös raktárszerelés , takarítás – jókedvvel! Közben tánc - rögtönzött „menyecskével"...

- Érnek néha meglepetések. Kaptunk egy Mindszentynum által kiadott kis levélkét, amelyben közlik, hogy **Novák István**, az Egri Egyházmegye érseki biztosa ötödmagával közénk érkezik. Sokan nem tudtuk hová tenni ezt a meghívást. Ki ez? Tehát 5 pap jön? Tanácstalanság. Mindezt kiderítendő, a Hungária Vezetősége társasvacsorát rendezett július 10-re, bemutatkozásra, ismerkedésre. És itt ért a meglepetés. Mert akik megjelentünk, nemcsak megismerhettünk egy érseki biztost (és megtudhattuk, hogy ez mit jelent), hanem egy egész kiváló előadást is élvezhettünk. Novák István szép magyarsággal, szabatosan, jó előadóként szakszerűen vázolta az Egyház 1990 óta föl-le ingadozó helyzetét Magyarországon, kiemelvén az egyházi iskolákét. Ugyanakkor részletezte a társadalmi, szociális és papi utánpótlási problematikákat is. A problémák hasonlóan adódnak a társadalmon és az Egyházon belül. Sajnos e kis lap keretei nem engedik az előadást terjedelmesebben ecsetelni, csak legyen annyi hozzáfűzve, hogy megvan a reménysugár, mert változatlanul fönnáll az az igyekezet, hogy *visszaálljon Magyarországon a hajdan létező, kulturálisan és erkölcsileg egyaránt magas szinten mozgó keresztény oktatás*. Ettől Magyarország ma még nagyon távol van, sőt, a nagyméretű hiányok és problémák megoldása még csak kilátásban sincs. Azonban adja Isten, hogy megmaradjanak azok, akik ezt a célt nemcsak szem előtt tartják, hanem létesíteni is tudják. Köszönjük Novák Istvánnak látogatását és fölvilágosító előadását!

Július 13-án **Novák István** a Mindszentynumban misét mondott Fotó Jakab

- Ha már Magyarországnál tartunk, hadd mutassunk egy megható mozzanatot: az idén a pünkösdi csíksomlyói búcsúra **magyar címeres vonatot indítottak Budapestről** a közel ötszáz zarándok részére. Ilyen mozdony 1944 óta nem járt önerőből azon a vidéken. Leírhatatlan érzelmi hatásokat váltott ki a különvonat útja folyamán. Mindenfelé integető, sírva nevető emberek fogadták, sokszor magyar zászlókat lobogtatva… (www.index.hu)

Így fogadták Gyimesbükkön az ezeréves határra érkező magyar mozdonyt: ezernél is többen várták a vonatot! Fotó Vörös Attila

- A lankadatlan, szívós gyermekmentő **Böjte Csaba atya** nem adja föl álmait. Bakó megyében, annak Erdéllyel határos helységében, Gyimesbükkön, a hajdani Rákóczi vár szomszédságában vásároltak egy szép telken elhelyezett háromszintes panziónak épült ingatlant, és felújították. Az épület kész van, és szép! A tervek szerint 40-50 gyermeket tudnak elhelyezni benne, európai körülmények között. Az ünnepélyes felszentelés megtörtént, és megnyitják az ajtaját a gondokkal küzdő Gyimesi és Moldvai csángó bajban lévő gyermekek előtt. Böjte atya imádkozik Istenhez, hogy adjon nekik erőt, befogadni, átölelni, és szeretettel felnevelni a tőlük segítséget kérőket.

Házszentelés Gyimesbükkön

(HKZS)

✝

Ha Jézus, mint ahogy hisszük, meghalt és feltámadt, akkor Isten vele együtt feltámasztja azokat is, akik Jézusban hunytak el. (1Tessz. 4,14)

özv. Meleg Lóránthné, Íjjas Irén

Vasvörösvár, 1917. január 17 – Buenos Aires, 2008. július 1

Szomorú szívvel közöljük halálát.

Gyászolják:
Judit, Piroska, Irén lányai
Gorondi Péter, Egey Gyula, Honfi László vejei
Gorondi Pál és Balla Orsolya; Gorondi István és Haynal Edith; Deák Miklós és Olsavszky Patrícia; Honfi Júlia és Blahó András; Deák Gábor és Mazza María; Honfi Ágnes; Deák Attila és Fontana Mariela; Honfi Krisztina unokái Attila, Kinga, Raymi, Zsófia, Gábor, Laura, Miklós, Cecilia, Iara, Boróka, Klára, Sofía, Amália, Julieta és Kamilla dédunokái;
és a kiterjedt rokonság szerte a világon.

Földi maradványát július 2-án az olivosi temetőben helyeztük el.

Nyugodjék békében,
és az örök világosság fényeskedjék neki!

•

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki Édesanyánk hosszú betegsége alatt imádkozott érte, szeretettel érdeklődött felőle. Mindenkinek, aki a napokban oly sok kedves emléket idézett fel nekünk személyével kapcsolatban. Ugyanekkor a Mindszentynumnak, ahova, ameddig tehette, annyira szeretett járni, és a Hungária Kölcsönkönyvtár vezetőjének és lelkes munkatársainak, akik gondoskodtak, hogy Édesanyánk magyar könyvvel mindig el legyen látva és ezáltal segítettek az évek hosszú során, és főleg a visszavonult utolsó időben napjait színessé, érdekessé, örömteljessé tenni. Mindazoknak, akik testi nehézségein könnyítettek, és a sok, sok nagyon szeretett barátnőnek és hozzátartozóinak. Azoknak, akik előbb mentek el, és azoknak, akik végig vele lehettek és rengeteg szeretettel és kedvességgel megajándékozták. Azoknak, akik továbbra is imádkoznak érte és gondolnak rá.

Meleg Judit, Piroska és Csiki

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Egy hónap európai kikapcsolódásnak szánt út után augusztus első napjaiban érkeztem haza Argentínába.

Első mondatomban két vitatható állítmány van. Az egyik, hogy Argentínát „hazámnak” érzem - még így, szomorúan felháborító helyzetében is! A másik, hogy ebből a háborgó, lázongó országból „kikapcsolódást” kerestem Magyarországon. Sajnos régi hazámban a hangulat semmivel sem jobb, mint nálunk…

Isten, áldd meg a magyart Jókedvvel, bőséggel - hová lett a hagyományos jókedv? - Nem halt ki, nem veszett el, ha azt a politika kizárásával, emberi kapcsolatokban, családban, baráti körben keressük. Ma már olyan durva hangon, türelmetlenül folyik a politizálás az egész világon, hogy az ember lelki füldugót kénytelen viselni. Reméltem, hogy Magyarországon, Németországban vagy Párizsban felvidulok, hiszen az Európai Unióban nincsen annyi panaszra ok, mint nálunk Dél-Amerikában!

Tőlem várják, hogy felvidítsam őket? - Tudják vajon, hogy milyen jó dolguk van? Mitől félnek? Egy válságokban megedzett argentin kicsit türelmetlen lesz, ha Európában panaszkodnak olyasmiről, mint krízis, infláció, korrupció, lopás, közbiztonság és egyebek. „Na és, még mi?” Nekünk is van mindebből, bőven. Viszont éghajlatunk csodálatos, egy évben legalább 300 nap kék az ég. Minden problémánk dacára kedélyünk valamivel jobb, kevésbé „bunkós”-kicsinyes, mint az agyonbiztosított európainak. Ma, midőn e sorokat írom, zárják be Palermóban a 2008. évi Mezőgazdasági Kiállítását és Vásárt. Ez a 122 év óta folyamatosan megtartott kiállítás Argentína büszkesége, gazdagságának kincstára, amit soha nem mulasztottunk el megnézni. Az ország vezetői, a kormány tagjai az idén *első ízben* tüntetően távol maradtak az ünnepi megnyitásról, sőt, utána sem méltatták. Kicsinyes, primitív módon még a “Granaderos” lovas díszőrségnek sem engedélyezték tradicionális fellépését. Hónapok óta folyik a belpolitikai villongás a kormány érthetetlen „büntetőpolitikája” miatt a mezőgazdasággal szemben. Csalódás, méreg az egész vonalon, de főleg *szomorúság*. Minő hiábavaló energia, idő és pénzpocséklás!

Ezek után európai utamról igyekszem csak biztató eseményekről beszámolni. A téli felhők alól visszaszállok a jó meleg nyárba: július 2, hőmérséklet: 32ºC.

Helyszín: Budapest.

A „Gasztronómiai hét” keretén belül az Első Magyar Fehérasztal Lovagrend július 4-én, a Királyi Vár udvarában 20 új lovagot avatott fel, köztük **Zilahi Sebess Marianát,** az argentin “Escuela de Gastronomía Profesional Mausi Sebess” igazgatóját, amely a magyar névnek és a gasztronómia szakmának világszerte elismert képviselője. Ezt az érdekesnek ígérkező meghívást előző számunkban már megemlítettem. Részleteket nem ismertem. Azt hittem, hogy mint büszke nagymama valami operettszerű folklóron fogok statisztálni. Nem gondoltam, hogy komoly, értékes magyar rendezvényen lesz szerencsém részt venni.

Eskütétel: *Hazám-Szakmám-Becsületem.* A 20 városnyos közül Mariana *(2. jobbról)* az egyetlen nő

Az Első Magyar Fehérasztal Lovagrend ceremóniájának ünnepélyes megnyitása

A magyar gasztronómiai Lovagrend 2005. december 14-én alakult meg, Benke László, a Lovagrend nagymestere (négyszeres olimpiai bajnok és a Guinness-rekord méretű *Magyarok asztala* című könyv szerkesztője) indítványára, Szili Katalinnak, az Országgyűlés elnökének védnöksége alatt. Ekkor fektették le az alapszabályokat, miszerint feladatuk a magyar gasztronómia minden ágát országon belül és nemzetközi szinten is képviselni, hírnevét növelni. A Lovagrend elnöki tisztét Göncz Árpád tölti be.

Az argentin hivatalos vendégeket, **Marianát** és húgát **Gabrielát**, aki az iskola kereskedelmi igazgatója, július 1-jén a repülőtéren fogadták és tartózkodásuk alatt valódi magyar vendégszeretettel kísérték. A család függvényei, **Sebess Zsuzsi** és **Márta** leányaim és **Nikolas Franke** unokám külön-külön érkeztünk, és csak 4-én délután a várban mint lelkes közönség találkoztunk. Nagy sokaság gyűlt össze a budai Királyi Vár Oroszlános udvarának teraszán, díszes öltözetekben, zászlókkal, kürtteldobbal. A Nemzeti Galéria előtt baldachinos pódiumon ült a meghívott hivatalos vendégsereg. Régebbi lovagok fehér posztó lovagi köntösükben homlokukat törölgették. A publikum, fényképészek és a sajtó a napon állva követhette az eseményeket. **Benke László** nagymester és **Szabó Pál** főkancellár üdvözölték a vendégeket. Rajtuk kívül **Dr. Gráf József** földművelésügyi miniszter, **Dr. Popper György**, a Jeruzsálemi-Máltai Lovagrend magyarországi nagymestere és **hg. Habsburg György**, a Vöröskereszt nagykövete méltatták a Lovagrend fontosságát, kiemelve, hogy a Lovagrend a magyar gasztronómia hírnevének terjesztését és hagyományainak továbbadását tartja küldetésének. Emlegették a *magyar ízek* páratlan voltát! A lovagjelöltek életrajzát és érdemeit felolvasták, majd ezek fogadalmat tettek a Magyar Fehérasztal Lovagrend alapszabályai betartására. Jelszavuk: *Hazám-Szakmám-Becsületem*. **Zilahi Sebess Mariana** volt az egyetlen nő a lovagok között.

Családi kép a Vár oroszlános udvarán: *b.-j.:* Zilahi Sebess Gabriela, Zilahi Sebess Zsuzsi, Nikolas Franke, a már diplomált Zilahi Sebess Mariana, Frankené Zilahi Sebess Márti, a szerző

Zilahi Sebess Mariánát lovaggá avatják

Dr. Gráf József földművelésügyi miniszter új lovag állt az eskütételnél mellette.

Megnyitás síppal, dobbal, színes öltözetekben...

Az ünnepélyes díjkiosztás, az avatás, díszbeszédek, Himnusz után vidám szabadtéri ebéd következett, amit óriási fatálcákon hordtak körül a vendégeknek. Maga a Gasztronómiai Kiállítás és Vásár két egész napig tartott a Királyi Vár más udvaraiban. Magyar és külföldi közönség járta végig a sátrakat és ízlelte meg a legfinomabb ételeket, borokat, pálinkákat és süteményeket.

Fatányéros ebéd a királyi Vár udvarán...

Az esti ültetett banketten csak a hivatalosan meghívott vendégek vettek részt. **Mariana** és **Gabriela** mellett az én nevemre is volt egy hely foglalva, **Habsburg György** herceg mellett, de sajnos estére már nem bírtam az iramot, és legnagyobb bánatomra le kellett mondjam a meghívást. Pár óra pihenés után sem bírtam felhúzni cipőmet megdagadt lábaimra…

Események - Budapesten

Az elmaradt hivatalos bankettet egy vidám, **Sebess családi vacsorával** kárpótoltam. Meghívtam lányaimat és unokáimat a csodálatosan restaurált régi Grand Hotel Margitszigetbe. Számomra ez egy nosztalgikus emlékünnepet jelentett. Apánk 1940 körül itt szeretett üdülni, amíg mi gyermekek Anyámmal a Balatonon nyaraltunk. Minket kivételesen néha meghívott ide vacsorázni. Itt pillantott meg először **Zilahi Sebess Jenő** (pár évre rá férjem). Boldog voltam, hogy unokáimat, akik még soha sem jártak Magyarországon, dédapjuk **Bonczos Miklós** emlékére meghívhattam ebbe a szép étterembe. „Vegyétek úgy, hogy dédapátok vendégei vagytok” - mondtam nekik meghatottan, ami megfelelt a valóságnak, mert a tőle örökölt pár hold földem haszonbérét pengettem vidáman. Ők is láthatóan nagyon élvezték.

Budapestről kevés emlékem van. Ifjúságomnak 14 és 18 éves korom között Budán, a Várnegyedben Dísztér 16, I. emeleti lakás, vagy a Szent Margit Intézet volt a színtere. Ezekre a helyekre elzarándokoltam, mint minden évben. Az idén sikerült még pár frissen restaurált emléket is meglátogatni. A Ferenciek terén újra megnyílt az „Apostolok” című, német stílusban, fülkésen berendezett étterem. **Némethyné Kesserű Juditot** és **lányomat Zsuzsit** hívtam meg ide egy hasonló nosztalgikus vacsorára. Hangulatunk és étvágyunk kitűnő volt. Örültünk a ritka alkalomnak. Az ételek, a libamáj roston sajnos kis csalódást okozott. A régi nívót, mértéket csak az árak érték el!

Ezen okulva **Szekeres Zsoltot**, feleségét **Katicát** és zseniális fiaikat, **Pétert** és **Jancsit** egy általuk ajánlott étterembe, a János Hegy alján a „Remízbe”-be hívtam meg. Ez az étterem kerthelyiséggel, kellemes, halk zongorával, kitűnő konyhával, elérhető árakkal, azelőtt valamikor villamosraktár-műhely volt. A fiúk nagyon meg vannak elégedve tanáraikkal a Bármadasban. **Zsolt** nincs nagyon megelégedve a Forint magas és a Dollár alacsony árfolyamával, ellenben továbbra is bizakodó. Tk. említette, hogy az EU Magyarországra telepíti új kutatóközpontját, és Kecskeméten már épül a Mercedes Benz gyártelep. Helyszűke miatt nem közölhetem, hogy mit fognak kutatni…

Apám kedvenc mozija Budapesten az „Uránia mozi” a Kossuth Lajos utcában volt. Gyönyörűen, régi pompájában van restaurálva. Valódi filmszínház a régi világból. Gyermekeim unokatestvérénél, **Sebess Eszternél** ebédeltem, aki felhívta a figyelmemet, hogy nézzem meg ott Márai Sándor: „Eszter hagyatéka”című regénye (*) alapján a mi badacsonyi Sebess szőlőnkben forgatott filmet. Megnéztem, megrázott. A film maga érdekes, szomorú, régimódi történet. A színészek kitűnően elevenítenek meg korabeli típusokat. A *setting* a hegyoldal, a kert, a ház kívülről-belülről, a teraszok, a szalon olyan, mint régen. Valódi nosztalgia… A szőlőt, a házat a családtól a háború után elvették, de a sógornőm élete végéig ott fenn élt egyedül. A pincében megmaradt pár hordó bort poharanként mérte a turistáknak. Egyetlen fia 1956-ban Észak-Amerikába vándorolt.

A badacsonyi Sebess villát (épült *ca.*1815) filmezték...

Solymáron nagyon kellemes nyári estét töltöttem **Zombory Tamáséknál**. **Anikón** kívül, aki barátnőivel a Balatonon volt, sikerült az egész családdal találkoznom. Öröm volt látni, hogy meg vannak elégedve munkájukkal, egymással, gyermekeikkel és az élettel. **Emese**, aki már Budapesten született, nénjeitől bajadér jelmezt kapott 6 éves születésnapjára, és eltáncolta nekem a fátyoltáncot.

Solymár: Zomobry Tamás és Katalin-*Busi*, lányaik Ágnes, Gabi és a 6 éves Emese

Nyáron a színházi vagy kultúrélet Budapesten leginkább szabadtéren, sétahajón a Dunán, vagy templomokban előadott koncertekből áll. Barátaim, rokonaim annyira megszokták, hogy Magyarországon önálló életet élek, hogy ma már nem érzik kötelességüknek engem kalauzolni, kísérgetni. Kedves Olvasóm, amennyiben Budapesten nem hotelben, hanem privátlakásban vagy rokonoknál töltöd napjaidat, ajánlom, hogy első utad egy jegyirodába vezessen! A legjobban működő a „Ticket Express” Andrássy út 18, ahol pár percet sorba kell állnod, szerencsére, mert közben szemügyre veheted a temérdek lehetőséget. Engem legjobban a Nyári Zenefesztivál a Vajdahunyadvárban érdekelt (július 11-augusztus 14). Színes műsorukon a legkülönbözőbb műfajú koncertek és zenekarok szerepeltek, mint a Magyar Telekom Szimfonikus Zenekar, a száztagú Cigányzenekar, a Benkó Dixieland Band, a Mendelssohn kamarazenekar és a spanyol vendégszereplő Javier Galiana „Flamenco in Jazz” együttes. Választásom július 17-én a Beethoven estre esett. Elragadtatással hallgattam a III. Leonora nyitányt, majd a D-dúr hegedűversenyt, amikor egy zápor a szembelevő kis kápolnába és a büfébe kergetett bennünket. Szerencsére másnap este meg lehetett hallgatni az egész műsort, a VII. szimfóniával együtt.

Indulás hangversenyre, a Városligetben

Július 20-án este kiadós zápor után a Margitszigeten az Írországból vendégszereplő stepptáncosok előadására az 1000 fölötti elszánt közönség törlőronggyal, esernyővel, esőkabátban mégis megjelent. Kár lett volna elmulasztani a drága pénzért vett jegyet. Én is rászántam magam, de a törlőrongyot elfelejtettem. Így is megérte a páratlan élmény.

*

Salzburgban, Párizsban jártamban-keltemben semmi újat nem fedeztem fel. Az Alpokban olyan hűvös volt, mint nálunk most télen. Párizsban meg olyan meleg, mint nálunk a legnagyobb nyárban. Emellett a franciák egészségtelennek tartják a léghűtést, így nem használják. A vízzel is nagyon takarékosan bánnak. Nyugat-Európában több a kultúra meg a jólét, nálunk több az angolszász mintájú higiénia!

Nem vágyom el sehová. **Készülünk a cserkészbálra.** A televízióban csak a politikamentes *(?? Szerk.)* kínai Olimpiát nézem. Hogyan mondták a római császárok: a népnek *panem et circenses* (kenyeret és cirkuszt)!

(*) A mű a HKK könyvtárból kikölcsönözhető.

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: *Rubido-Zichy Hohenlohe Senta*

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2007-ig US$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak: Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.Á. (Kanada) - Dőry Ilcsi - Erdődy József (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - K.I. - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Móricz Istvánné (2x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) (3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa (3x) - Zombory István - *Nuestro agradecimiento especial a **Alexis Pejacsevich** (x2)*

2008: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Móricz Istvánné - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Dőry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Dr. Alitisz Constantino - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Dr. Orbán László - Alexis Pejacsevich - Dr. Farkas Ferenc

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

www.mausiweb.com

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsánna
Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh http://efolyoirat.oszk.hu/amh
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2º Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Dancs Zsuzsanna
Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Lic. Éva Barnaky
Psicóloga
Consultorio:
15-6220-4948
4541-0314

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetté a magyart!"

A **Z.I.K.** *támogatja a magyar betűt*

HKK
HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

Az OKTÓBERI számra a lapzárta: szeptember 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?
A címkén látható az előfizetésének lejárata. Két hónappal utána be kell szüntessük a lap küldését.
Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk annak módját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a megfelelő nyugtát. Köszönjük! **AMH**

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

Ifjúsági Csoportok - Actividades Juveniles

EMESE Kultúra és Ifjúságfenntartó Testület - *Asociación Cultural EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.sz. Magyarok Nagyasszonya Lcscs. - *Agrupación de Guías Húngaras N° 39 Magyarok Nagyasszonya.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18sz. Bartók Béla cscs. - *Agrupación de Scouts Húngaros N° 18 Bartók Béla.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

Külföldi Magyar Cserkészszövetség Dél-Amerikai Körzet - *Distrito Argentina de la Asociación de Scouts Húngaros in exteris.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGÖS Magyar Néptáncegyüttes - *Conjunto Folklórico Húngaro Regös* - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

Zrínyi Ifjúsági Kör (hétvégi magyar iskola) - *Círculo Juvenil Zrínyi - Colegio Húngaro.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

Művészet, Zene, Kultúra - Arte, Música, Cultura

Ars Hungarica Kultúra- és Zeneterjesztő Civil Szervezet - *Ars Hungarica, Asociación Civil de Música y Cultura* - szekasym@gmail.com -

Coral Hungaria - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

Hungária Könyvbarátok Köre kölcsönkönyv- és levéltár - HKK - *Biblioteca Húngara* – Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

Magyar Színtársulat: Álomgyár a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

Klubok - Clubes

Hungária Egyesület - *Club Hungária, Asociación Húngara en la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

Valentín Alsinai Magyar Dalkör - *Coro Húngaro de Valentín Alsina.* Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

Iskolák - Colegios

Angolkisasszonyok Intézete (Ward Mária) - *Colegio María Ward.* Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

Szent László Iskola - *Colegio San Ladislao.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

Sport - Deportes

Hungária Vívó Csoport - *Esgrima Club Hungária.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

Egyházak - Iglesias

"Krisztus Keresztje" Magyar Evangélikus Gyülekezet - *IELU - Congregación Evangélica Luterana Húngara "La Cruz de Cristo"* - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

Magyar Református Egyház - *Iglesia Reformada Húngara* - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"Mindszentynum" Argentínai Katolikus Magyarok Szövetsége - *Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina* - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@fibertel.com.ar

Intézmények - Instituciones

Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége - AMISZ - *Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA)* - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

Argentin-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara - *Cámara Argentino-Húngara de Comercio e Industria.* - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

Magyar Segélyegylet "Szent István Öregotthon" - *Asociación Húngara de Beneficencia "Hogar de Ancianos San Esteban"* – Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 - hogarhungaro@hotmail.com

Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság - *Asociación Literaria y Cultural Húngara.* Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - Magyar Harcosok Bajtársi Közössége - *Comunidad de Camaradería de los Ex Combatientes Húngaros en la Argentina* – J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

Szent István Kör - *Círculo de San Esteban.* Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

Vitézi Rend Argentínai Csoport - *Orden de los Caballeros Vitéz. Capítulo Argentino.* Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

Vidék - Interior del País

Barilochei Magyar Egyesület - *Asociación Húngara de Bariloche* – Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994 moka_retezar@yahoo.com.ar

Córdobai Magyar Kör - *Círculo Húngaro de la Provincia de Córdoba.* Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipanicslili@gmail.com

Chacoi Magyar Egyesületek:

- *Colectividad Húngara de Cnel. Du Graty* – M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- *Sociedad Húngara de Socorros Mutuos* – Balcarce 79. Moreno N° 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

Santa Fe-i Magyarok Társasága - *Agrupación Húngaros de Santa Fe (capital)* - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe . Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

Esta edición fue impresa en **IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855**